

## บทที่ 4

### ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง "การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายสำหรับการบริโภคสื่อต่างๆของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี พ.ศ. 2541 " ได้เสนอการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ถึงข้อที่ 4 ดังนี้

1. เพื่อศึกษาถึงค่าใช้จ่ายในการบริโภคสื่อต่างๆของนิสิตโดยแยกตามสาขาวิชา
2. เพื่อศึกษาถึงค่าใช้จ่ายในการบริโภคสื่อต่างๆของนิสิตโดยแยกระหว่างนิสิตชายและนิสิตหญิง
3. เพื่อศึกษาถึงเวลาที่ใช้ในการบริโภคสื่อต่างๆของนิสิตโดยแยกตามสาขาวิชา
4. เพื่อศึกษาถึงเวลาที่ใช้ในการบริโภคสื่อต่างๆของนิสิตโดยแยกระหว่างนิสิตชายและนิสิตหญิง

ตอนที่ 2 เป็นการวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการบริโภคสื่อประเภทต่างๆของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยโดยใช้ทฤษฎีทางด้านเศรษฐศาสตร์ เพื่อหามูลค่าส่วนเกินที่ไม่เท่ากันของสื่อที่ผู้บริโภคได้รับ

#### ตอนที่ 1

การวิเคราะห์ในตอนที่ 1 นี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ตามแนววัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้โดยแยกเป็น 4 ประการ ดังนี้

วัตถุประสงค์ประการที่ 1 " เพื่อศึกษาถึงค่าใช้จ่ายสำหรับการบริโภคสื่อต่างๆของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยแยกตามสาขาวิชา อันได้แก่ สาขามนุษยศาสตร์ สาขาสังคมศาสตร์ สาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ และสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยี " ซึ่งในตารางที่ 3 นี้จะแสดงถึงค่าใช้จ่ายเฉลี่ยสำหรับการบริโภคสื่อต่างๆต่อสัปดาห์ของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทั้ง 4 สาขาวิชา

ตารางที่ 3 แสดงค่าใช้จ่ายเฉลี่ยในการบริโภคสื่อต่างๆต่อสัปดาห์ (หน่วย : บาท)

สาขาวิชา	มนุษยศาสตร์		สังคมศาสตร์		วิทย์ชีวภาพ		วิทย์กายภาพ		รวม	
	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	จำนวน	ค่าเฉลี่ย
โทรศัพท์เคลื่อนที่	10	164.20	20	288.50	5	118.80	10	370.00	45	260.13
ซีดีเพลง	11	305.45	13	224.46	10	200.00	33	234.79	67	239.19
อินเทอร์เน็ต	15	341.00	22	203.18	14	167.86	35	175.63	86	210.26
นิตยสาร	69	135.16	49	172.69	31	138.61	37	83.65	186	135.38
วิทยุติดตามตัว	31	98.06	17	135.41	25	173.84	24	140.38	97	134.61
ภาพยนตร์	53	114.72	51	153.39	39	111.62	39	158.72	182	134.32
เทปเพลง	68	109.21	54	133.52	37	113.51	43	118.09	202	118.39
หนังสือพิมพ์	21	99.05	31	47.84	24	57.92	51	55.88	127	61.44

จากการศึกษาพบว่าในสื่อโทรศัพท์เคลื่อนที่ นั้นเป็นสื่อที่นิสิตจุฬาฯเสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อสัปดาห์ด้วยมากที่สุดคือ 260 บาทต่อสัปดาห์หรือประมาณวันละ 37 บาทจากจำนวนผู้ที่บริโภคสื่อนี้ทั้งหมด 45 คนจากกลุ่มตัวอย่าง 400 คน คิดเป็นร้อยละ 11.25 ของนิสิตจุฬาฯที่มีผู้ที่ต้องเสียค่าใช้จ่ายไปเพื่อการบริโภคในสื่อโทรศัพท์เคลื่อนที่นี้ และเมื่อทำการศึกษาโดยแยกเป็นสาขาวิชาแล้วจากตารางพบว่า นิสิตในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพเสียค่าใช้จ่ายในสื่อนี้มากที่สุดคือเฉลี่ยสัปดาห์ละ 370 บาท หรือประมาณวันละ 53 บาทโดยมีนิสิตจำนวน 10 คนจากกลุ่มตัวอย่างที่เสียค่าใช้จ่ายในการบริโภคในสื่อโทรศัพท์เคลื่อนที่นี้ รองลงมาลำดับที่ 2 คือนิสิตสาขาวิชาสังคมศาสตร์ เสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ยสัปดาห์ละ 289 บาทและมีจำนวนนิสิต 20 คนที่ใช้จ่ายในสื่อประเภทนี้ ลำดับที่สามคือสาขาวิชามนุษยศาสตร์ เสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ยสัปดาห์ละ 164 บาทและมีจำนวนนิสิตในสาขาวิชานี้จำนวน 10 คนจากกลุ่มตัวอย่างที่เสียค่าใช้จ่าย ลำดับสุดท้ายที่เสียค่าใช้จ่ายในสื่อนี้น้อยที่สุดคือสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ชีวภาพเสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ยสัปดาห์ละ 119 บาทหรือเฉลี่ยแล้ววันละ 17 บาท โดยมีนิสิตในสาขาวิชานี้ 5 คนจากกลุ่มตัวอย่างที่เสียค่าใช้จ่าย

ในสื่อซีดีเพลงนั้นจากการศึกษาพบว่าเป็นสื่อที่นิสิตจุฬาฯเสียค่าใช้จ่ายด้วยมากเป็นอันดับที่สอง คือนิสิตจุฬาฯเสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ยในสื่อประเภทนี้เฉลี่ยแล้วสัปดาห์ละ 239

บาท หรือประมาณวันละ 34 บาทโดยมีจำนวนนิสิตจุฬายาทั้งหมด 67 คนจากกลุ่มตัวอย่าง 400 คน  
 ที่เสียค่าใช้จ่ายในสื่อประเภทนี้ คิดเป็นร้อยละ 16.75 ของนิสิตจุฬายา เมื่อแยกเป็นสาขาวิชาพบว่า  
 นิสิตสาขาวิชามนุษยศาสตร์เป็นสาขาวิชาที่เสียค่าใช้จ่ายในสื่อประเภทนี้ด้วยมากที่สุดคือเฉลี่ย  
 แล้วสัปดาห์ละ 305 บาทหรือประมาณวันละ 44 บาทจากจำนวนนิสิต 11 คนจากกลุ่มตัวอย่างใน  
 สาขาวิชานี้ สาขาวิชาที่เสียค่าใช้จ่ายในสื่อประเภทนี้มากรองเป็นลำดับที่สองคือนิสิตสาขา  
 วิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยี โดยที่เสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ยสัปดาห์ละ 235 บาทและมีนิสิตใน  
 สาขาวิชาที่บริโภคทั้งหมด 33 คนจากกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากนิสิตสาขาวิชา ลำดับที่สามคือสาขาวิชา  
 สังคมศาสตร์เสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ยสัปดาห์ละ 224 บาทและมีนิสิตที่เสียค่าใช้จ่าย 13 คนจากกลุ่ม  
 ตัวอย่างในสาขาวิชานี้ และลำดับสุดท้ายที่เสียค่าใช้จ่ายในสื่อประเภทนี้น้อยที่สุดคือสาขา วิชา  
 วิทยาศาสตร์ชีวภาพเสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ยสัปดาห์ละ 200 บาท หรือเฉลี่ยวันละ 29 บาท โดยมีนิสิต  
 จำนวน 10 คนจากกลุ่มตัวอย่างในสาขาวิชานี้ที่มีค่าใช้จ่ายในสื่อนี้

สื่อที่นิสิตจุฬายาเสียค่าใช้จ่ายด้วยมากเป็นอันดับที่สามได้แก่อินเตอร์เน็ตเสีย  
 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยแล้วสัปดาห์ละ 210 บาทหรือเฉลี่ยแล้ววันละ 30 บาทและมีนิสิตที่เสียค่าใช้จ่าย  
 86 คนจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน และเมื่อแยกเป็นสาขาวิชาพบว่าสาขาวิชามนุษยศาสตร์  
 เป็นสาขาวิชาที่เสียค่าใช้จ่ายในสื่อประเภทนี้มากที่สุดคือเฉลี่ยแล้วสัปดาห์ละ 341 บาทหรือวันละ  
 49 บาท และมีนิสิตที่ใช้จ่ายอยู่ 15 คน สาขาวิชาที่เสียค่าใช้จ่ายในสื่อนี้มากเป็นลำดับที่สองคือ  
 สาขาวิชาสังคมศาสตร์ เสียค่าใช้จ่ายสัปดาห์ละ 203 บาทมีจำนวนนิสิตที่ใช้จ่ายในสื่อนี้ 22 คน  
 จากกลุ่มตัวอย่าง ลำดับที่สามคือสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยีเสียค่าใช้จ่าย  
 เฉลี่ยสัปดาห์ละ 176 บาทมีนิสิตที่ใช้จ่ายอยู่ 35 คนจากกลุ่มตัวอย่าง และสาขาวิชาที่เสียค่าใช้จ่าย  
 ใช้จ่ายในสื่อประเภทนี้ด้วยน้อยที่สุดคือสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ชีวภาพโดยที่เสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ยแล้ว  
 สัปดาห์ละ 168 บาทหรือเฉลี่ยวันละ 24 บาทมีนิสิตในสาขาวิชาเสียค่าใช้จ่าย 14 คนจากกลุ่ม  
 ตัวอย่าง

จากตารางจะพบว่า สื่อที่นิสิตเสียค่าใช้จ่ายด้วยมากเป็นลำดับที่สี่คือ  
 นิตยสาร ซึ่งพบว่าค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อสัปดาห์คือ 135 บาท หรือประมาณวันละ 19 บาทจาก  
 จำนวนนิสิต 186 คนจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน เมื่อแยกเป็นสาขาวิชาพบว่านิสิตสาขาวิชา  
 สังคมศาสตร์เป็นสาขาที่เสียค่าใช้จ่ายในการบริโภคสื่อประเภทนี้สูงกว่าสาขาอื่นๆคือค่าใช้จ่าย  
 เฉลี่ยต่อสัปดาห์เท่ากับ 173 บาทหรือวันละ 25 บาทจากจำนวนนิสิต 49 คนจากกลุ่มตัวอย่างใน  
 สาขาวิชานี้ สาขาวิชาที่เสียค่าใช้จ่ายในสื่อนี้มากเป็นลำดับที่สองคือนิสิตสาขาวิทยาศาสตร์  
 ชีวภาพ โดยที่ค่าใช้จ่ายที่เสียไปในการบริโภคสื่อนี้เฉลี่ยสัปดาห์ละ 139 บาทโดยมีจำนวนนิสิต 31

คนจากกลุ่มตัวอย่างในสาขาวิชานี้ ซึ่งใกล้เคียงกับนิสิตสาขาสังคมศาสตร์ที่เสียค่าใช้จ่ายในสื่อประเภทนี้มากเป็นลำดับที่สาม และนิสิตสาขาวิชาที่เสียค่าใช้จ่ายในการบริโภคสื่อนี้น้อยที่สุดคือ สาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยี โดยที่เสียแค่เพียง 84 บาทโดยเฉลี่ยต่อสัปดาห์โดยมีจำนวนนิสิต 37 คนที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างของสาขานี้ที่มีค่าใช้จ่ายในการบริโภคสื่อชนิดนี้

สื่อในลำดับที่ห้าได้แก่วิทยุติดตามตัว โดยที่นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อสัปดาห์เท่ากับ 135 หรือวันละ 19 บาทและมีจำนวนนิสิตทั้งหมด 97 คนจากกลุ่มตัวอย่าง 400 คนที่มีค่าใช้จ่ายในสื่อประเภทนี้ เมื่อแยกเป็นสาขาพบว่าสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพเป็นสาขาที่เสียค่าใช้จ่ายด้วยมากที่สุดคือเฉลี่ยแล้วสัปดาห์ละ 174 บาทหรือวันละประมาณ 25 บาทโดยมีนิสิตจำนวน 25 คนจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ที่เสียค่าใช้จ่ายในการบริโภค สาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพเป็นสาขาที่เสียค่าใช้จ่ายในการบริโภคมากเป็นลำดับที่สองคือสัปดาห์ละ 140 บาทโดยมีจำนวนนิสิตที่มีค่าใช้จ่ายในสื่อนี้ 24 คนจากกลุ่มตัวอย่าง ส่วนสาขาวิชาสังคมศาสตร์เป็นสาขาที่เสียค่าใช้จ่ายมากเป็นลำดับที่สามคือ 135 บาทโดยมีนิสิตที่เสียค่าใช้จ่ายในสื่อนี้ 17 คนจากกลุ่มตัวอย่าง ในขณะที่สาขาวิชามนุษยศาสตร์เสียค่าใช้จ่ายในสื่อประเภทนี้น้อยที่สุดเมื่อเทียบกับสาขาอื่นคือเฉลี่ยสัปดาห์ละ 98 บาทหรือวันละประมาณ 14 บาทโดยมีนิสิตที่เสียค่าใช้จ่ายในสื่อนี้ 31 คนจากกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจากนิสิตสาขานี้

สื่อที่นิสิตเสียค่าใช้จ่ายมากเป็นอันดับที่หกได้แก่ ภาพยนตร์ โดยที่นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ยสัปดาห์ละ 134 บาท หรือประมาณวันละ 19 บาทโดยมีผู้ที่บริโภคทั้งสิ้น 182 คนจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน เมื่อแยกเป็นสาขาวิชาแล้วพบว่าสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพเป็นสาขาวิชาที่เสียค่าใช้จ่ายไปด้วยมากที่สุดคือเฉลี่ยแล้วสัปดาห์ละ 159 บาทหรือประมาณวันละ 23 บาทโดยมีนิสิตจำนวน 39 คนที่ได้จากการเก็บตัวอย่างจากสาขานี้ สาขาวิชาสังคมศาสตร์เสียใกล้เคียงกันคือเฉลี่ยสัปดาห์ละ 153 บาทโดยมีนิสิต 51 คนจากกลุ่มตัวอย่าง ในขณะที่นิสิตสาขาวิชามนุษยศาสตร์เสียมากเป็นลำดับที่สามและคือเฉลี่ยสัปดาห์ละ 115 บาท ซึ่งใกล้เคียงกับนิสิตสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยีที่เป็นสาขาวิชาที่เสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ยในสื่อนี้น้อยที่สุดคือ 112 บาทหรือประมาณวันละ 16 บาท โดยมีผู้ที่เสียค่าใช้จ่ายในสื่อนี้จำนวน 39 คนจากกลุ่มตัวอย่าง

สื่อที่นิสิตเสียค่าใช้จ่ายมากเป็นอันดับที่เจ็ดคือเทปเพลง พบว่านิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ยสัปดาห์ละ 118 บาทหรือประมาณวันละ 17 บาท โดยมีผู้ที่เสียค่าใช้จ่ายในสื่อนี้จำนวน 202 คนจากกลุ่มตัวอย่าง 400 คน เมื่อศึกษาแยกเป็นสาขาวิชาพบว่าสาขาวิชา

สังคมศาสตร์เป็นสาขาที่เสียค่าใช้จ่ายด้วยมากที่สุดคือสัปดาห์ละ 134 บาทหรือประมาณวันละ 19 บาทโดยมีจำนวนนิสิตในสาขานี้ 54 คน จากกลุ่มตัวอย่าง สาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยีเป็นสาขาที่เสียค่าใช้จ่ายเป็นลำดับที่สองคือเฉลี่ยแล้วสัปดาห์ละ 118 บาทซึ่งใกล้เคียงกับลำดับที่สามคือสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพที่เสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ยสัปดาห์ละ 114 บาท โดยมีนิสิตจำนวน 43 และ 37 คนจากกลุ่มตัวอย่างของแต่ละสาขา ในขณะที่สาขามนุษยศาสตร์จะเป็นสาขาที่เสียค่าใช้จ่ายในสื่อประเภทนี้น้อยที่สุดคือเฉลี่ยสัปดาห์ละ 109 บาทหรือประมาณวันละ 16 บาทโดยมีนิสิตจำนวน 68 คนจากกลุ่มตัวอย่างในสาขาวิชานี้ที่มีค่าใช้จ่ายสื่อเทปเพลง

สื่อในลำดับสุดท้ายซึ่งเป็นสื่อที่นิสิตฯ เสียค่าใช้จ่ายด้วยน้อยที่สุดคือสื่อหนังสือพิมพ์ เฉลี่ยแล้วสัปดาห์ละ 61 บาท หรือวันละ 9 บาทโดยมีจำนวนนิสิต 127 คนที่เสียค่าใช้จ่ายจากกลุ่มตัวอย่าง 400 คน เมื่อทำการศึกษาแยกเป็นสาขาวิชาพบว่า สาขาวิชาที่เสียค่าใช้จ่ายในสื่อประเภทนี้มากที่สุดคือ สาขามนุษยศาสตร์ เสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ยสัปดาห์ละ 99 บาทหรือวันละประมาณ 14 บาทโดยมีจำนวนนิสิต 21 คนจากกลุ่มตัวอย่างในสาขานี้ โดยที่สาขาลำดับที่สองและสามคือสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยี และวิทยาศาสตร์ชีวภาพเสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อสัปดาห์ใกล้เคียงกันคือ 59 บาทและ 58 บาทโดยมีจำนวนผู้ที่เสียค่าใช้จ่ายในสื่อนี้อยู่ 51 และ 21 คนจากกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสาขาวิชา และพบว่าสาขาวิชาสังคมศาสตร์เป็นสาขาที่ใช้จ่ายในสื่อประเภทนี้น้อยที่สุดคือเสียค่าใช้จ่ายสัปดาห์ละ 48 บาทหรือประมาณวันละ 7 บาทโดยมีจำนวนนิสิต 31 คนจากกลุ่มตัวอย่างของสาขาวิชานี้ที่เป็นผู้ที่มีค่าใช้จ่ายในสื่อประเภทนี้

ข้อมูลที่ได้จากตารางที่ 3 นั้นสามารถทำการทดสอบเพื่อใช้ในการศึกษาตามวัตถุประสงค์ประการแรกที่ผู้วิจัยได้ตั้งสมมุติฐานไว้ 2 ข้อคือ สมมุติฐานข้อที่ 1 และสมมุติฐานข้อที่ 2 เพื่อทำการทดสอบดังนี้

ตารางที่ 4 แสดงการทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวน ( ANOVA ) ของนิสิตทั้ง 4 สาขาวิชา ในการใช้จ่ายสำหรับการบริโภคสื่อต่างๆใน 1 สัปดาห์ ( หน่วย : บาท )

## ANOVA

Source of Variation		Sum of Square	df	Mean Square	F	Sig.
อินเตอร์เน็ต	Between Groups	324645.2	3	108215.1	2.988	.036*
	Within Groups	2969933	82	36218.697		
	Total	3294578	85			
ซีดีเพลง	Between Groups	67119.004	3	22373.001	1.366	.261
	Within Groups	1032105	63	16383.261		
	Total	1099264	66			
โทรฯเคลื่อนที่	Between Groups	328707.8	3	109569.3	1.249	.304
	Within Groups	3596469	41	87718.766		
	Total	3925177	44			
นิตยสาร	Between Groups	167568.2	3	55856.071	6.889	.000*
	Within Groups	147561	182	8108.579		
	Total	1643330	185			
วิทยุติดตามตัว	Between Groups	80686.140	3	26895.380	1.868	.140
	Within Groups	1338665	93	14394.247		
	Total	1419351	96			
ภาพยนตร์	Between Groups	82237.477	3	27412.492	2.290	.080
	Within Groups	2130618	178	11969.764		
	Total	2212856	181			
เทปเพลง	Between Groups	18978.411	3	6326.137	1.983	.118
	Within Groups	63175.5	198	3190.694		
	Total	650735.9	201			
หนังสือพิมพ์	Between Groups	37309.034	3	12436.345	4.438	.005*
	Within Groups	344640.3	123	2801.953		
	Total	381949.3	126			

\* หมายความว่า มีค่า Sig. น้อยกว่า 0.05

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 นิสิตทั้ง 4 สาขาวิชา เสียค่าใช้จ่ายในการบริโภคสื่อนิตยสาร อินเทอร์เน็ต และหนังสือพิมพ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญอย่างน้อย 1 คู่ ซึ่งเป็นการยอมรับสมมติฐานข้อที่ 1 และได้ทำการทดสอบโดยการเปรียบเทียบเชิงซ้อน เพื่อที่จะหาว่าสาขาใดที่เสียค่าใช้จ่ายแตกต่างกันบ้าง ในตารางที่ 5 ส่วนสื่ออื่นๆ ได้แก่ เทปเพลง ซีดีเพลง ภาพยนตร์ วิทยุติดตามตัว และโทรศัพท์เคลื่อนที่ พบว่า นิสิตทั้ง 4 สาขาจะเสียค่าใช้จ่ายในการบริโภคสื่อต่อสัปดาห์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 1

**ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบเชิงซ้อน ( MULTIPLE COMPARISON ) เพื่อหาสาขาที่  
เสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ยในการบริโภคสื่อที่แตกต่างกันใน 1 สัปดาห์ (หน่วย:บาท)**

Multiple Comparison

สื่อ	สาขา (i)	สาขา (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย	Sig.
อินเตอร์เน็ต	1.มนุษยศาสตร์	2.สังคมศาสตร์	137.82*	.033
		3.วิทยาศาสตร์ชีวภาพ	173.14*	.016
		4.วิทยาศาสตร์กายภาพฯ	165.37*	.006
		<hr/>		
	2.สังคมศาสตร์	1.มนุษยศาสตร์	-137.82*	.033
		3.วิทยาศาสตร์ชีวภาพ	35.32	.589
		4.วิทยาศาสตร์กายภาพฯ	27.55	.596
		<hr/>		
	3.วิทยาศาสตร์ชีวภาพ	1.มนุษยศาสตร์	-173.14*	.016
		2.สังคมศาสตร์	-35.32	.589
		4.วิทยาศาสตร์กายภาพฯ	-7.77	.898
		<hr/>		
	4.วิทยาศาสตร์กายภาพฯ	1.มนุษยศาสตร์	-165.37*	.006
		2.สังคมศาสตร์	-27.55	.596
		3.วิทยาศาสตร์ชีวภาพ	7.77	.898
		<hr/>		

\* หมายความว่า มีผลต่างค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกัน



**ตารางที่ 5** การเปรียบเทียบเชิงซ้อน ( MULTIPLE COMPARISON ) เพื่อหาสาขาที่เสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ยในการบริโภคสื่อที่แตกต่างกันใน 1 สัปดาห์ (หน่วย:บาท) (ต่อ)

Multiple Comparison

สื่อ	สาขา (i)	สาขา (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย	Sig.
นิตยสาร	1.มนุษยศาสตร์	2.สังคมศาสตร์	-37.53*	.027
		3.วิทยาศาสตร์ชีวภาพ	-3.45	.859
		4.วิทยาศาสตร์กายภาพฯ	51.51*	.006
		<hr/>		
	2.สังคมศาสตร์	1.มนุษยศาสตร์	37.53*	.027
		3.วิทยาศาสตร์ชีวภาพ	34.08	.101
		4.วิทยาศาสตร์กายภาพฯ	89.05*	.000
		<hr/>		
	3.วิทยาศาสตร์ชีวภาพ	1.มนุษยศาสตร์	3.45	.859
		2.สังคมศาสตร์	-34.08	.101
		4.วิทยาศาสตร์กายภาพฯ	54.96*	.013
		<hr/>		
4.วิทยาศาสตร์กายภาพฯ	1.มนุษยศาสตร์	-51.51*	.006	
	2.สังคมศาสตร์	-89.05*	.000	
	3.วิทยาศาสตร์ชีวภาพ	-54.96*	.013	
	<hr/>			

\* หมายความว่า มีผลต่างค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกัน

**ตารางที่ 5** การเปรียบเทียบเชิงซ้อน ( MULTIPLE COMPARISON ) เพื่อหาสาขาที่เสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ยในการบริโภคสื่อที่แตกต่างกันใน 1 สัปดาห์ (หน่วย:บาท) (ต่อ)

Multiple Comparison

สื่อ	สาขา (i)	สาขา (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย	Sig.
หนังสือพิมพ์	1.มนุษยศาสตร์	2.สังคมศาสตร์	51.21*	.001
		3.วิทยาศาสตร์ชีวภาพ	41.13*	.010
		4.วิทยาศาสตร์กายภาพฯ	43.17*	.002
		2.สังคมศาสตร์	-51.21*	.001
2.สังคมศาสตร์	1.มนุษยศาสตร์	3.วิทยาศาสตร์ชีวภาพ	-10.08	.485
		4.วิทยาศาสตร์กายภาพฯ	-8.04	.506
		3.วิทยาศาสตร์ชีวภาพ	-41.13*	.010
3.วิทยาศาสตร์ชีวภาพ	1.มนุษยศาสตร์	2.สังคมศาสตร์	10.08	.485
		4.วิทยาศาสตร์กายภาพฯ	2.03	.877
		4.วิทยาศาสตร์กายภาพฯ	-43.17*	.002
4.วิทยาศาสตร์กายภาพฯ	1.มนุษยศาสตร์	2.สังคมศาสตร์	8.04	.506
		3.วิทยาศาสตร์ชีวภาพ	-2.03	.877

\* หมายความว่ามีความแตกต่างค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกัน

จากการเปรียบเทียบเชิงซ้อน เพื่อที่จะหาว่า มีสาขาใดบ้างที่ใช้เวลากับสื่อ “อินเทอร์เน็ต” แตกต่างกัน พบว่ามีสาขาที่ใช้เวลาเฉลี่ยแตกต่างกัน 3 คู่คือ

คู่ที่ 1 นิสิต “สาขามนุษยศาสตร์” จะใช้เวลาโดยเฉลี่ยกับสื่อ อินเทอร์เน็ต แตกต่างจากนิสิต “สาขาสังคมศาสตร์” อย่างมีนัยสำคัญ

คู่ที่ 2 นิสิต “สาขามนุษยศาสตร์” จะใช้เวลาโดยเฉลี่ยกับสื่อ อินเทอร์เน็ต แตกต่างจากนิสิต “สาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ” อย่างมีนัยสำคัญ

คู่ที่ 3 นิสิต “สาขามนุษยศาสตร์” จะใช้เวลาโดยเฉลี่ยกับสื่อ อินเทอร์เน็ต แตกต่างจากนิสิต “สาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยี” อย่างมีนัยสำคัญ

จากการเปรียบเทียบเชิงซ้อน เพื่อที่จะหาว่า มีสาขาใดบ้างที่ใช้เวลากับสื่อ “นิตยสาร” แตกต่างกัน พบว่ามีสาขาที่ใช้เวลาเฉลี่ยแตกต่างกัน 4 คู่คือ

คู่ที่ 1 นิสิต “สาขามนุษยศาสตร์” จะใช้เวลาโดยเฉลี่ยกับสื่อ นิตยสาร แตกต่างจากนิสิต “สาขาสังคมศาสตร์” อย่างมีนัยสำคัญ

คู่ที่ 2 นิสิต “สาขามนุษยศาสตร์” จะใช้เวลาเฉลี่ยกับสื่อ นิตยสาร แตกต่างจากนิสิต “สาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยี” อย่างมีนัยสำคัญ

คู่ที่ 3 นิสิต “สาขาสังคมศาสตร์” จะใช้เวลาเฉลี่ยกับสื่อ นิตยสาร แตกต่างจากนิสิต “สาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยี” อย่างมีนัยสำคัญ

คู่ที่ 4 นิสิต “สาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ” จะใช้เวลากับสื่อ นิตยสาร แตกต่างจากนิสิต “สาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยี” อย่างมีนัยสำคัญ

ในสื่อ “หนังสือพิมพ์” เมื่อทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อนแล้ว พบว่ามีสาขาที่ใช้จ่ายเฉลี่ยแตกต่างกัน 3 คู่คือ

คู่ที่ 1 นิสิต “สาขามนุษยศาสตร์” จะใช้เวลาเฉลี่ยกับสื่อ หนังสือพิมพ์ แตกต่างจากนิสิต “สาขาสังคมศาสตร์” อย่างมีนัยสำคัญ

คู่ที่ 2 นิสิต “สาขามนุษยศาสตร์” จะใช้เวลาเฉลี่ยกับสื่อ หนังสือพิมพ์ แตกต่างจากนิสิต “สาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ” อย่างมีนัยสำคัญ

คู่ที่ 3 นิสิต “สาขามนุษยศาสตร์” จะใช้เวลาเฉลี่ยกับสื่อ หนังสือพิมพ์ แตกต่างจากนิสิต “สาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยี” อย่างมีนัยสำคัญ

ในสื่อที่นิสิตเสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ยมากเป็นลำดับที่ 4 อันได้แก่ "นิตยสาร" นั้น เนื่องจากในปัจจุบันนิตยสารสามารถแยกย่อยได้เป็น 4 ประเภท คือ นิตยสารข่าว นิตยสารบันเทิง นิตยสารสารคดี และนิตยสารโฆษณา จึงได้ทำการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนิตยสารโดยแยกตามประเภทของนิตยสารไว้ดังนี้

**ตารางที่ 6** แสดงการทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ของนิตยสารทั้ง 4 สาขาวิชาในการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคนิตยสารประเภทต่างๆใน 1 สัปดาห์ (หน่วย:บาท)

## ANOVA

Source of Variation		Sum of Square	df	Mean Square	F	Sig.
นิตยสารข่าว	Between Groups	11477.392	3	3825.797	.631	.596
	Within Groups	946069.4	156	6064.547		
	Total	957546.8	159			
นิตยสารบันเทิง	Between Groups	311466.9	3	103822.3	6.086	.001**
	Within Groups	3821266	224	17059.223		
	Total	4132733	227			
นิตยสารสารคดี	Between Groups	26051.780	3	8683.927	.689	.560
	Within Groups	2344282	186	12603.667		
	Total	2370334	189			
นิตยสารโฆษณา	Between Groups	86121.204	3	28707.068	5.957	.001*
	Within Groups	665063.204	138	4819.298		
	Total	751184.4	141			

\* หมายความว่า มีค่า SiG. น้อยกว่า 0.05

\* \*หมายความว่า มีค่า SiG. น้อยกว่า 0.01

จากการทดสอบที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า นิสิตทั้ง 4 สาขาวิชา เสียค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคนิตยสารข่าว และนิตยสารสารคดี ต่อสัปดาห์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมุติฐานข้อที่ 1 แต่ นิสิตทั้ง 4 สาขาวิชา มีการเสียค่าใช้จ่ายในการบริโภค นิตยสารบันเทิง และนิตยสารโฆษณา ต่อเดือน แตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ ซึ่งเป็นการยอมรับสมมุติฐานข้อที่ 1 ( .001\*\*จากตารางหมายถึง นอกจากจะมีค่าน้อยกว่า .05 แล้ว .001 ยังเป็นค่าที่น้อยกว่า .01 อีกด้วย ) และได้ทดสอบโดยการเปรียบเทียบเชิงซ้อน เพื่อดูว่าสาขาวิชาใดบ้างที่ใช้จ่ายแตกต่างกันบ้าง ในตารางที่ 7 และ 8 ตามลำดับ

**ตารางที่ 7** การเปรียบเทียบเชิงซ้อน จากผลของการทดสอบที่ได้จากตารางที่ 6 เพื่อเปรียบเทียบคู่ที่แตกต่างเป็นคู่ๆในการบริโภคนิตยสารบันเทิง

Multiple Comparison

สื่อ	สาขา(i)	สาขา(j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย	Sig.
นิตยสารบันเทิง 1.มนุษยศาสตร์		2.สังคมศาสตร์	34.91	.118
		3.วิทยาศาสตร์ชีวภาพ	59.33*	.027
		4.วิทยาศาสตร์กายภาพฯ	105.76*	.000
2.สังคมศาสตร์		1.มนุษยศาสตร์	-34.91	.118
		3.วิทยาศาสตร์ชีวภาพ	24.42	.334
		4.วิทยาศาสตร์กายภาพฯ	70.85*	.003
3.วิทยาศาสตร์ชีวภาพ		1.มนุษยศาสตร์	-59.33*	.027
		2.สังคมศาสตร์	-24.42	.334
		4.วิทยาศาสตร์กายภาพฯ	46.43	.100
4.วิทยาศาสตร์กายภาพฯ		1.มนุษยศาสตร์	-105.76*	.000
		2.สังคมศาสตร์	-70.85*	.003
		3.วิทยาศาสตร์ชีวภาพ	-46.43	.100

\* หมายความว่า มีผลต่างค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกัน

จากการเปรียบเทียบเชิงซ้อน เพื่อที่จะหาว่า มีสาขาใดบ้างที่เสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ย  
เพื่อบริโภค “นิตยสารบันเทิง” แตกต่างกัน พบว่ามีสาขาที่ใช้เวลาเฉลี่ยแตกต่างกัน 3 คู่คือ

คู่ที่1 ได้แก่ นิสิต “สาขามนุษยศาสตร์” จะมีค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยในการบริโภค  
“นิตยสารบันเทิง” แตกต่างจากนิสิต “สาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ” อย่างมีนัยสำคัญ

คู่ที่2 ได้แก่ นิสิต “สาขามนุษยศาสตร์” จะมีค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยในการบริโภค  
“นิตยสารบันเทิง” แตกต่างจากนิสิต “สาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยี” อย่างมีนัย  
สำคัญ

คู่ที่3 ได้แก่ นิสิต “สาขาสังคมศาสตร์” จะใช้ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยในการบริโภค  
“นิตยสาร  
บันเทิง” แตกต่างจากนิสิต “สาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยี” อย่างมีนัย  
สำคัญ

ตารางที่ 8 การเปรียบเทียบเชิงซ้อน จากผลของการทดสอบที่ได้จากตารางที่ 6 ( การ  
บริโภคนิตยสารโฆษณา ) เพื่อเปรียบเทียบคู่ที่แตกต่างเป็นคู่ๆ

Multiple Comparison

ชื่อ	สาขา(i)	สาขา(j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย	Sig.	
นิตยสารโฆษณา	1.มนุษยศาสตร์	2.สังคมศาสตร์	41.66*	.007	
		3.วิทยาศาสตร์ชีวภาพ	32.28*	.034	
		4.วิทยาศาสตร์กายภาพฯ	64.78*	.000	
		2.สังคมศาสตร์	1.มนุษยศาสตร์	-41.66*	.007
			3.วิทยาศาสตร์ชีวภาพ	-2.38	.897
			4.วิทยาศาสตร์กายภาพฯ	23.12	.141
	3.วิทยาศาสตร์ชีวภาพ	1.มนุษยศาสตร์		-39.28*	.034
			2.สังคมศาสตร์	2.38	.897
		4.วิทยาศาสตร์กายภาพฯ		25.50	.173
	4.วิทยาศาสตร์กายภาพฯ	1.มนุษยศาสตร์		-64.78*	.000
		2.สังคมศาสตร์		-23.12	.141
3.วิทยาศาสตร์ชีวภาพ			-25.50	.173	

\* หมายความว่า มีผลต่างค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกัน

จากการเปรียบเทียบเชิงซ้อน เพื่อที่จะหาว่า มีสาขาใดบ้างที่เสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ย  
จากการเปรียบเทียบเชิงซ้อน เพื่อที่จะหาว่า มีสาขาใดบ้างที่เสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเพื่อการ  
บริโภค“นิตยสารโฆษณา” แตกต่างกันบ้าง พบว่ามีสาขาที่ใช้เวลาเฉลี่ยแตกต่างกัน 3 คู่คือ

คู่ที่ 1 คือ นิสิต “สาขามนุษยศาสตร์” จะมีค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยในการบริโภค  
“นิตยสารโฆษณา” แตกต่างจากนิสิต “สาขาสังคมศาสตร์” อย่างมีนัยสำคัญ

คู่ที่ 2 คือ นิสิต “สาขามนุษยศาสตร์” จะมีค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยในการบริโภค  
“นิตยสารโฆษณา” แตกต่างจากนิสิต “สาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ” อย่างมีนัย  
สำคัญ

คู่ที่ 3 คือ นิสิต “สาขามนุษยศาสตร์” จะมีค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยในการบริโภค  
“นิตยสารโฆษณา” แตกต่างจากนิสิต “สาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยี”  
อย่างมีนัยสำคัญ



**วัตถุประสงค์ประการที่ 2** “ เพื่อศึกษาถึงค่าใช้จ่ายในการบริโภคสื่อต่างๆของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยโดยแยกระหว่างนิสิตชายและนิสิตหญิง ” จากการศึกษาสามารถแสดงตารางค่าใช้จ่ายในการบริโภคสื่อต่างๆระหว่างนิสิตชายและนิสิตหญิงดังนี้

**ตารางที่ 9** แสดงค่าใช้จ่ายเฉลี่ยระหว่างนิสิตชายและนิสิตหญิง สำหรับการบริโภคสื่อต่างๆ (หน่วย : บาท)

สื่อ	เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย
อินเทอร์เน็ต	ชาย	63	217.73
	หญิง	23	189.78
ซีดีเพลง	ชาย	55	240.65
	หญิง	12	232.50
โทรศัพท์เคลื่อนที่	ชาย	24	382.92
	หญิง	21	119.81
นิตยสาร	ชาย	72	133.13
	หญิง	114	136.80
เทปเพลง	ชาย	86	131.97
	หญิง	116	108.32
หนังสือพิมพ์	ชาย	78	62.91
	หญิง	49	59.10
ภาพยนตร์	ชาย	80	141.25
	หญิง	102	128.88
วิทยุติดตามตัว	ชาย	42	154.98
	หญิง	55	119.05

จากตารางพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำการสำรวจ ในการบริโภคสื่ออินเทอร์เน็ต นั้นมีนิสิตชายจำนวน 63 คนที่เสียค่าใช้จ่ายในการบริโภคสื่ออินเทอร์เน็ต โดยเสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ยสัปดาห์ละ 217.73 บาท และมีนิสิตหญิงจำนวน 23 คน ที่เสียค่าใช้จ่ายในสื่อนี้ โดยเสียค่าใช้จ่ายสัปดาห์ละ 189.78 บาท

สื่อซีดีเพลง พบว่ามีนิสิตชายจำนวน 55 คนที่เสียค่าใช้จ่ายในการบริโภคสื่อนี้ โดยเสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ยสัปดาห์ละ 240.65 บาท และมีนิสิตหญิงจำนวน 12 คน ที่เสียค่าใช้จ่ายในสื่อนี้

โดยเสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ยสัปดาห์ละ 232.50 บาทซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่มากที่สุดที่นิสิตหญิงจ่ายไปเมื่อเทียบกับค่าใช้จ่ายในสื่อชนิดอื่น

สื่อโทรทัศน์เคลื่อนที่ พบว่านิสิตชายจำนวน 24 คนที่เสียค่าใช้จ่ายในการบริโภคสื่อนี้ โดยเสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ยสัปดาห์ละ 382.92 บาท ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่มากที่สุดที่นิสิตชายจ่ายไปเมื่อเทียบกับการบริโภคสื่ออื่นๆ ในขณะที่มีนิสิตหญิงจำนวน 21 คน ที่เสียค่าใช้จ่ายในการบริโภคสื่อชนิดนี้ โดยที่เสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ยสัปดาห์ละ 119.81 บาท

สื่อนิตยสาร พบว่า มีนิสิตชายที่เสียค่าใช้จ่ายในสื่อนี้ 72 คนจากกลุ่มตัวอย่าง โดยเสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ยสัปดาห์ละ 133.13 บาท ในขณะที่สื่อนี้มีนิสิตหญิงจำนวนมากถึง 114 คนที่เสียค่าใช้จ่ายในสื่อนิตยสารนี้ แต่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยที่พอกๆกับนิสิตชายคือ 136.80 บาท

สื่อเทปเพลงพบว่า มีนิสิตชายที่เสียค่าใช้จ่ายในสื่อนี้ 86 คนจากกลุ่มตัวอย่าง โดยเสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ยสัปดาห์ละ 131.97 บาท ในขณะที่สื่อนี้มีนิสิตหญิงจำนวนมากถึง 116 คน ซึ่งเป็นสื่อที่มีนิสิตหญิงจำนวนมากที่สุดที่เสียค่าใช้จ่ายในในการบริโภคสื่อ โดยที่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยสัปดาห์ละ 108.32 บาท

สื่อหนังสือพิมพ์พบว่า มีนิสิตชายจำนวน 78 คน และนิสิตหญิงจำนวน 49 คน จากกลุ่มตัวอย่างที่เสียค่าใช้จ่ายไปในการบริโภคสื่อชนิดนี้ โดยที่เป็นสื่อที่ทั้งนิสิตหญิงและนิสิตชายเสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อสัปดาห์น้อยที่สุดคือนิสิตชายเสีย 62.91บาท ส่วนนิสิตหญิงเสีย 59.10 บาท

สื่อภาพยนตร์พบว่า มีนิสิตชายจำนวน 80 คนจากกลุ่มตัวอย่างที่เสียค่าใช้จ่ายไปในการบริโภคสื่อนี้ โดยมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยสัปดาห์ละ 141.25 บาท ในขณะที่มีนิสิตหญิงจำนวน 102 คน ที่ใช้จ่ายในสื่อนี้โดยเฉลี่ยสัปดาห์ละ 128.88 บาท

สื่อวิทยุติดตามตัวนั้นพบว่า มีนิสิตชายจำนวน 42 คนจากกลุ่มตัวอย่างที่เสียค่าใช้จ่ายในสื่อชนิดนี้ โดยมีค่าใช้จ่ายสัปดาห์ละ 154.98 บาท ในขณะที่มีนิสิตหญิงจำนวน 55 คนที่เสียค่าใช้จ่ายในสื่อนี้เช่นกัน โดยมีค่าใช้จ่ายในสื่อนี้เฉลี่ยสัปดาห์ละ 119.05 บาท

ตัวเลขที่ได้จากตารางที่ 9 นี้ เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ผู้วิจัยได้ตั้งสมมุติฐานไว้ว่า " ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยสำหรับการบริโภคสื่อต่างๆของนิสิตจุฬาฯ แยกระหว่างนิสิตชายและหญิง แตกต่างกัน " โดยให้เป็นสมมุติฐานข้อที่ 2 ของงานวิจัยนี้ ซึ่งสามารถแสดงเป็นตารางได้ดังนี้

**สมมติฐานข้อที่ 2** ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยสำหรับการบริโภคสื่อต่างๆของนิสิตจุฬาฯ โดยแยก  
ระหว่างนิสิตชายและนิสิตหญิงแตกต่างกัน

**ตารางที่ 10** แสดงการทดสอบค่าใช้จ่ายเฉลี่ย ระหว่างนิสิตชายและหญิง สำหรับการ  
บริโภคสื่อต่างๆ ใน 1 สัปดาห์ (หน่วย : บาท)

สื่อ	เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	t	df	Sig. [2-tailed]
นิตยสาร	ชาย	72	133.13	111.00	-.258	184	.797
	หญิง	114	136.80	82.44			
เทปเพลง	ชาย	86	131.97	63.84	2.977	200	.003* <
	หญิง	116	108.32	49.06			
หนังสือพิมพ์	ชาย	78	62.91	57.85	.378	125	.706
	หญิง	49	59.10	50.80			
ภาพยนตร์	ชาย	80	141.25	116.76	.748	180	.455
	หญิง	102	128.88	105.72			
วิทยุติดตามตัว	ชาย	42	154.98	129.89	1.450	95	.150
	หญิง	55	119.05	113.60			
อินเทอร์เน็ต	ชาย	63	217.73	216.73	0.580	84	.563
	หญิง	23	189.78	129.52			
ซีดีเพลง	ชาย	55	240.65	138.60	0.197	65	.845
	หญิง	12	232.50	74.61			
โทรศัพท์เคลื่อนที่	ชาย	24	382.92	353.40	3.253	43	.002**
	หญิง	21	119.81	117.76			

\* หมายความว่า มีค่า Sig. น้อยกว่า 0.05

\*\* หมายความว่า มีค่า Sig. น้อยกว่า 0.01

ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จากการทดสอบทางสถิติพบว่า นิสิตชายและนิสิตหญิง  
จะเสียค่าใช้จ่ายในการบริโภคสื่อเทปเพลงและสื่อโทรศัพท์เคลื่อนที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ  
กล่าวคือนิสิตชายจะเสียค่าใช้จ่ายในการบริโภคสื่อทั้งสองสูงกว่านิสิตหญิง โดยที่นิสิตชายที่มีค่า  
ใช้จ่ายในการบริโภคสื่อชนิดนี้จะเสียค่าใช้จ่ายในการบริโภคเทปเพลงเฉลี่ยสัปดาห์ละ 132 บาท

ส่วนนิสิตหญิงที่มีค่าใช้จ่ายในการบริโภคสื่อชนิดนี้จะมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยสัปดาห์ละ 108 บาทในการบริโภคเทปเพลง และนิสิตชายที่มีค่าใช้จ่ายในการบริโภคสื่อโทรศัพท์เคลื่อนที่ จะเสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อสัปดาห์มากกว่านิสิตหญิง อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งเป็นการยอมรับสมมติฐานข้อที่ 2 เช่นเดียวกันโดยที่นิสิตชายที่บริโภคสื่อโทรศัพท์เคลื่อนที่ จะเสียค่าใช้จ่ายในการบริโภคเฉลี่ยสัปดาห์ละ 383 บาท ในขณะที่นิสิตหญิงที่บริโภคสื่อเดียวกันนี้จะเสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเพียงสัปดาห์ละ 119 บาท ( จากตารางค่า .002\*\* หมายถึง .002 นอกจากนี้จะมีค่าที่น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 แล้ว ซึ่งค่านี้เป็นค่าที่น้อยกว่า .01 ด้วย )

และพบว่า ทั้งนิสิตชายและหญิง จะเสียค่าใช้จ่ายในการบริโภคสื่อ ประเภท ซีดีเพลง นิตยสาร หนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ วิทยุติดตามตัว อินเทอร์เน็ต และซีดีเพลง เฉลี่ยต่อสัปดาห์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 2

ในสื่อ "นิตยสาร" นั้น ได้แยกประเภทของนิตยสารออกเป็น 4 ประเภทเช่นเดียวกับการวิเคราะห์ในสาขาวิชา โดยแบ่งเป็น นิตยสารข่าว นิตยสารบันเทิง นิตยสารสารคดี และนิตยสารโฆษณา โดยผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ในรายละเอียดว่าระหว่างนิสิตชายกับนิสิตหญิงนั้น มีการเสียค่าใช้จ่ายในการบริโภคนิตยสารแต่ละประเภทแตกต่างกันอย่างไร ซึ่งจะแสดงในตารางที่ 11 ต่อไป และได้ทำการทดสอบหาความแตกต่างในตารางที่ 12

ตารางที่ 11 แสดงค่าใช้จ่ายเฉลี่ยระหว่างนิสิตชายและนิสิตหญิงในการบริโภคนิตยสารประเภทต่างๆ ใน 1 สัปดาห์ (หน่วย : บาท)

ประเภทของนิตยสาร	ชาย	หญิง
นิตยสารข่าว	24.77	19.11
นิตยสารบันเทิง	43.08	49.59
นิตยสารสารคดี	38.42	23.42
นิตยสารโฆษณา	23.22	22.22

ตารางที่ 12 แสดงการทดสอบค่าใช้จ่ายเฉลี่ย ระหว่างนิสิตชายและหญิง ในการบริโภคนิตยสารประเภทต่างๆต่อเดือน ( หน่วย : บาท )

ประเภทนิตยสาร	เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	t	df	Sig. [2-tailed]
นิตยสารข่าว	ชาย	88	99.09	82.54	1.848	158	0.066
	หญิง	72	76.47	69.66			
นิตยสารบันเทิง	ชาย	104	172.31	141.02	-1.455	226	0.147
	หญิง	124	198.35	128.98			
นิตยสารสารคดี	ชาย	90	153.67	147.29	3.815	188	0.000**
	หญิง	100	97.70	52.16			
นิตยสารโฆษณา	ชาย	62	92.90	90.16	0.323	140	0.747
	หญิง	80	88.90	56.79			

\* \*หมายความว่า มีค่า Sig. น้อยกว่า 0.01

เนื่องจากสื่อ นิตยสารนั้นมีทั้งแบบที่จัดจำหน่ายเป็นรายเดือน, รายสัปดาห์, หรือแบบที่ออกทุก 15 วัน ฉะนั้นการคิดค่าใช้จ่ายในสื่อ นิตยสารจึงต้องทำการทดสอบที่เป็นค่าต่อเดือนแล้วจึงนำมาวิเคราะห์เป็นต่อสัปดาห์

จากการทดสอบพบว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 นิสิตชายจะเสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการบริโภคนิตยสารประเภทสารคดีมากกว่านิสิตหญิง อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งเป็นการยอมรับสมมติฐานข้อที่ 2 โดยที่นิสิตชายเสียค่าใช้จ่ายในการบริโภคนิตยสารสารคดีโดยเฉลี่ยเดือนละ 153.67 บาท หรือคิดเป็นสัปดาห์ละ 38 บาท ในขณะที่นิสิตหญิงจะเสียเดือนละ 97.70 บาท หรือคิดเป็นสัปดาห์ละ 23 บาท (ค่าตัวเลข 0.000\*\* จากตาราง หมายถึงเป็นค่าที่นอกจากจะน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แล้วยังเป็นค่าที่น้อยกว่า 0.01 อีกด้วย )

และพบว่าทั้งนิสิตชายและนิสิตหญิง เสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อสัปดาห์ ในการบริโภคนิตยสารประเภท ข่าว บันเทิง และ โฆษณา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 2

เนื่องจากในสื่อโทรทัศน์และสื่อวิทยุ นั้น เป็นสื่อที่มีจำนวนผู้บริโภคสูงมาก แต่สื่อทั้งสองชนิดนี้เป็นสื่อที่นิสิตไม่ได้เสียค่าใช้จ่ายจริงในการบริโภค ซึ่งแตกต่างจากสื่อชนิดอื่น ฉะนั้นผู้

วิจัยจึงได้นำเรื่องของการใช้เวลาในการบริโภคสื่อมาใช้ในการวิเคราะห์นี้เพื่อให้สื่อทั้งสองชนิดนี้สามารถที่จะเปรียบเทียบร่วมกับสื่ออื่น โดยใช้ " เวลา " เป็นตัวเปรียบเทียบ

**วัตถุประสงค์ประการที่ 3** " เพื่อศึกษาถึงเวลาที่ใช้ในการบริโภคสื่อต่างๆของนิสิต

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยแยกตามสาขาวิชา อันได้แก่ สาขามนุษยศาสตร์ สาขาสังคมศาสตร์ สาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ สาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยี " ซึ่งในตารางที่ 13 นี้จะแสดงการใช้เวลาโดยเฉลี่ยในการบริโภคสื่อต่างๆต่อสัปดาห์ของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**ตารางที่ 13** แสดงการใช้เวลากับสื่อต่างๆใน 1 สัปดาห์ของนิสิตทั้ง 4 สาขาวิชา (หน่วย : ชั่วโมง)

สื่อ	มนุษยศาสตร์		สังคมศาสตร์		วิทยาศาสตร์ชีวภาพ		วิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยี		รวม	
	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	จำนวน	ค่าเฉลี่ย
โทรศัพท์เคลื่อนที่	10	2.150	32	9.000	16	2.719	17	.735	75	4.873
โทรทัศน์	98	34.898	104	27.567	92	22.272	97	19.923	391	26.262
วิทยุ	69	16.145	50	18.710	58	13.457	58	15.672	235	15.911
นิตยสาร	85	18.012	52	11.500	55	9.973	50	3.400	242	11.767
เทปเพลง	69	10.609	50	13.740	46	10.370	53	8.566	218	10.780
อินเตอร์เน็ต	26	9.154	32	13.828	25	21.460	53	7.811	136	11.993
หนังสือพิมพ์	58	12.138	61	7.213	71	5.944	72	3.667	262	6.985
ซีดีเพลง	17	8.559	20	7.450	13	7.154	32	6.328	82	7.195
ภาพยนตร์	51	3.863	43	5.814	31	2.290	47	3.915	172	4.081
วิทยุติดตามตัว	34	5.632	26	13.154	25	9.360	31	2.161	116	7.194

จากการสำรวจพบว่า สื่อโทรทัศน์เป็นสื่อที่มีจำนวนนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยใช้เวลาในการบริโภคมากที่สุดถึง 391 คน จากกลุ่มตัวอย่าง โดยที่ใช้เวลาเฉลี่ยในการบริโภคมากที่สุดคือ 26 ชั่วโมง และพบว่านิสิตสาขาวิชามนุษยศาสตร์เป็นสาขาที่มีนิสิตใช้เวลาในการบริโภคสื่อนี้ถึง 98 คน และเป็นสาขาที่ใช้เวลาดูมากที่สุดคือเฉลี่ยสัปดาห์ละ 35 ชั่วโมง ในสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพมีผู้ใช้เวลากับสื่อนี้เพียง 16 คนและใช้เวลาเฉลี่ยต่อสัปดาห์เพียง 2.71 ชั่วโมง ส่วนสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยีเป็นสาขาที่ใช้เวลาในสื่อโทรทัศน์น้อยที่สุดคือเฉลี่ยแล้ว

สัปดาห์ละ .735 ชั่วโมงหรือประมาณ 45 นาที เท่านั้นโดยมีจำนวนผู้ใช้ทั้งหมด 17 คนจากกลุ่มตัวอย่าง

สื่อวิทยุเป็นสื่อที่นิสิตจุฬาใช้เวลาในการบริโภคมากเป็นอันดับที่สอง โดยใช้เวลาเฉลี่ย 15.911 ชั่วโมงหรือประมาณ 16 ชั่วโมงต่อสัปดาห์จากจำนวนนิสิตที่บริโภคทั้งหมด 235 คนจากกลุ่มตัวอย่าง โดยที่สาขาสังคมศาสตร์เป็นสาขาที่ใช้เวลาในการบริโภคสื่อนี้โดยเฉลี่ยสัปดาห์ละ 19 ชั่วโมง จากจำนวนผู้ใช้เวลาในการบริโภคทั้งหมด 50 คน ส่วนสาขาที่ใช้เวลาในสื่อวิทยุน้อยที่สุดได้แก่สาขาวิทยาศาสตร์กายภาพใช้เวลา 13 ชั่วโมงเฉลี่ยใน 1 สัปดาห์ จากจำนวนผู้ใช้บริโภคทั้งหมด 58 คน

สื่อที่นิสิตทั้ง 4 สาขาใช้เวลาในการบริโภคมากเป็นอันดับที่สามคืออินเทอร์เน็ตโดยมีจำนวนนิสิตทั้งหมด 136 คนจากกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เวลาเฉลี่ยสัปดาห์ละ 12 ชั่วโมง สาขาที่ใช้เวลามากที่สุดคือ สาขาวิทยาศาสตร์กายภาพใช้เวลาเฉลี่ยสัปดาห์ละ 21 ชั่วโมงจากจำนวนนิสิต 25 คนในสาขานี้ที่บริโภค ในขณะที่สาขาวิทยาศาสตร์กายภาพเป็นสาขาที่ใช้เวลาในสื่อประเภทนี้น้อยที่สุดคือเฉลี่ยสัปดาห์ละ 8 ชั่วโมงแต่กลับมีจำนวนผู้ใช้บริโภคสื่อนี้มากที่สุดคือ 53 คน

สื่ออันดับที่สี่คือนิตยสารเป็นสื่อที่มีการใช้เวลาเฉลี่ยของนิสิตทั้ง 4 สาขาใกล้เคียงกับสื่ออันดับที่สามคือเฉลี่ยแล้วสัปดาห์ละ 12 ชั่วโมงโดยที่มีผู้ใช้เวลาในการบริโภคสื่อนี้จำนวน 242 คน จากกลุ่มตัวอย่าง โดยที่สาขามนุษยศาสตร์เป็นสาขาที่มีผู้ใช้สื่อนี้จำนวนมากถึง 85 คน จากกลุ่มตัวอย่างและมีการใช้เวลาด้วยมากที่สุดอีกด้วยคือเฉลี่ยสัปดาห์ละ 18 ชั่วโมง และสาขาที่ใช้เวลาหมดไปกับสื่อนี้น้อยที่สุดคือ สาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยีคือใช้เวลาเฉลี่ยต่อสัปดาห์เพียง 3 ชั่วโมงและยังเป็นสาขาวิชาที่มีผู้บริโภคน้อยที่สุดคือมีเพียง 50 คน

สื่ออันดับที่ห้าคือเทปเพลงโดยมีการใช้เวลาเฉลี่ยของนิสิตทั้ง 4 สาขาเท่ากับประมาณสัปดาห์ละ 11 ชั่วโมงในจำนวนผู้ใช้ทั้งหมด 218 คน จากกลุ่มตัวอย่าง โดยที่สาขาสังคมศาสตร์ใช้เวลาด้วยมากที่สุดคือเฉลี่ยสัปดาห์ละ 14 ชั่วโมงจากผู้ทั้งหมด 50 คน ส่วนสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพใช้เวลาในสื่อนี้ด้วยน้อยที่สุดคือเฉลี่ยแล้วสัปดาห์ละประมาณ 9 ชั่วโมงจากจำนวนผู้ใช้ 53 คน

สื่ออันดับที่หกคือซีดีเพลงโดยมีการใช้เวลาเฉลี่ยของนิสิตทั้ง 4 สาขาเท่ากับ 7 ชั่วโมงต่อสัปดาห์จากจำนวนนิสิตที่ใช้ทั้งหมดมี 82 คน โดยที่สาขามนุษยศาสตร์ใช้เวลาด้วยมาก

และเทคโนโลยีใช้เวลาในสื่อนี้ด้วยน้อยที่สุดคือเฉลี่ยแล้วประมาณสัปดาห์ละ 6 ชั่วโมงจากจำนวนผู้ใช้ 32 คน

สื่ออันดับที่เจ็ดคือวิทยุติดตามตัวมีจำนวนนิสิตจุฬาฯ ที่ใช้สื่อนี้ 116 คนจากกลุ่มตัวอย่างโดยมีการใช้เวลาเฉลี่ยเท่ากับ 7 ชั่วโมงกว่าต่อสัปดาห์ซึ่งใช้เวลาเฉลี่ยเท่ากับสื่อซีดีเพลง โดยที่สาขาสังคมศาสตร์ใช้เวลาด้วยมากที่สุดคือเฉลี่ยประมาณสัปดาห์ละ 13 ชั่วโมง ส่วนสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพใช้เวลาในสื่อนี้ด้วยน้อยที่สุดคือเฉลี่ยแล้วสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมงจากจำนวนผู้ใช้ 31 คน

สื่ออันดับที่แปดคือหนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่นิสิตใช้เวลาเฉลี่ยต่อสัปดาห์เท่ากับ 7 ชั่วโมงจากจำนวนผู้บริโภครวม 262 คน โดยสาขามนุษยศาสตร์เป็นสาขาที่ใช้เวลาในการบริโภคสื่อนี้มากที่สุดเฉลี่ยแล้วสัปดาห์ละ 12 ชั่วโมงจากจำนวนผู้บริโภครวม 58 คน ส่วนสาขาที่ใช้เวลาน้อยที่สุดคือวิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยีใช้เวลา 4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์จากจำนวนผู้บริโภครวม 72 คน

สื่อในอันดับที่เก้าได้แก่โทรทัศน์เคลื่อนที่ เป็นสื่อที่นิสิตจุฬาฯ ใช้เวลาเฉลี่ยในสื่อประเภทนี้ประมาณ 5 ชั่วโมงใน 1 สัปดาห์โดยมีผู้บริโภครวมจำนวน 75 คน จากกลุ่มตัวอย่าง โดยสาขาสังคมศาสตร์ใช้เวลาในการบริโภคสูงสุดคือ 9 ชั่วโมงต่อสัปดาห์จากจำนวนผู้บริโภครวม 32 คน ในขณะที่สาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยีใช้เวลาด้วยน้อยที่สุดคือสัปดาห์ละ 7.35 ชั่วโมง หรือประมาณ 44 นาทีจากจำนวนผู้บริโภครวม 17 คน

สื่อในลำดับสุดท้ายที่เป็นสื่อที่นิสิตจุฬาฯ ใช้เวลาในการบริโภคน้อยที่สุดคือสื่อภาพยนตร์โดยใช้เวลาเฉลี่ยสัปดาห์ละ 4 ชั่วโมงมีจำนวนผู้บริโภครวม 172 คนจากกลุ่มตัวอย่าง โดยที่สาขาสังคมศาสตร์เป็นสาขาที่ใช้เวลามากที่สุดคือ 6 ชั่วโมงต่อสัปดาห์จากผู้บริโภครวมจำนวน 43 คน สาขาที่ใช้เวลาในการบริโภคสื่อนี้น้อยที่สุดคือสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพคือใช้เวลาเฉลี่ยสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง และมีผู้บริโภครวม 31 คน

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ในการศึกษาเกี่ยวกับเวลาที่นิสิตทั้ง 4 สาขาวิชาใช้ไปกับสื่อประเภทต่าง ๆ นั้น ผู้วิจัยได้ตั้งสมมุติฐานไว้เป็นข้อที่ 3 ดังนี้



สมมุติฐานข้อที่ 3 นิสิตทั้ง 4 สาขาวิชา ใช้เวลาในการบริโภคสื่อประเภทต่างๆแตกต่างกัน

ตารางที่ 14 แสดงการทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวน(ANOVA) ของนิสิตทั้ง 4 สาขาวิชา ของเวลาที่ใช้ในการบริโภคสื่อต่างๆ ใน 1 สัปดาห์(หน่วย: ชั่วโมง)

## ANOVA

Source of Variation		Sum of Square	df	Mean Square	F	Sig.
โทรศัพท์เคลื่อนที่	Between Groups	984.478	3	328.159	5.049	.003*
	Within Groups	4615.068	71	65.001		
	Total	5599.547	74			
โทรทัศน์	Between Groups	12848.995	3	4282.998	2.641	0.049*
	Within Groups	627612.4	387	1621.737		
	Total	640461.4	390			
วิทยุ	Between Groups	748.110	3	249.370	1.184	0.137
	Within Groups	48668.514	231	210.686		
	Total	49416.623	234			
นิตยสาร	Between Groups	6995.862	3	2331.954	2.401	.068
	Within Groups	231114.7	238	971.070		
	Total	238110.6	241			
เทปเพลง	Between Groups	707.640	3	235.880	1.793	.150
	Within Groups	28153.791	214	131.560		
	Total	28861.431	217			
อินเตอร์เน็ต	Between Groups	3484.730	3	1161.577	2.011	0.115
	Within Groups	76238.263	132	577.563		
	Total	79722.993	135			
หนังสือพิมพ์	Between Groups	2413.038	3	804.346	1.543	.204
	Within Groups	134495.9	258	521.302		
	Total	136908.9	261			
ซีดีเพลง	Between Groups	56.990	3	18.997	.175	.913
	Within Groups	8483.388	78	108.761		
	Total	8540.378	81			

ตารางที่ 14 แสดงการทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวน(ANOVA) ของนิสิตทั้ง 4 สาขาวิชา ของเวลาที่ใช้ในการบริโภคสื่อต่างๆ ใน 1 สัปดาห์(หน่วย: ชั่วโมง) , (ต่อ)

Source of Variation		Sum of Square	df	Mean Square	F	Sig.
ภาพยนตร์	Between Groups	232.263	3	77.421	3.464	.018*
	Within Groups	3754.973	168	22.351		
	Total	3987.235	171			
วิทยุติดตามตัว	Between Groups	1908.893	3	636.298	3.487	.018*
	Within Groups	20437.993	112	182.482		
	Total	22346.886	115			

\* หมายความว่า มีค่า Sig. น้อยกว่า 0.05

จากการทดสอบที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า นิสิตทั้ง 4 สาขาวิชา ใช้เวลาในการบริโภคสื่ออื่นๆ ได้แก่ วิทยุ นิตยสาร เทปเพลง อินเทอร์เน็ต หนังสือพิมพ์ และซีดีเพลง ใช้เวลาเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการบริโภคไม่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมุติฐานข้อที่ 3

ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จากการทดสอบพบว่านิสิตทั้ง 4 สาขาวิชา ใช้เวลาต่อสัปดาห์ในการบริโภคสื่อโทรศัพท์เคลื่อนที่ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ และวิทยุติดตามตัว ต่างกันอย่างน้อยอย่างนัยสำคัญอย่างน้อย 1 คู่ ซึ่งเป็นการยอมรับสมมุติฐานข้อที่ 5 และได้ทำการทดสอบโดยการเปรียบเทียบเชิงซ้อน เพื่อที่จะหาว่ามีสาขาใดบ้างที่ใช้เวลาเฉลี่ยแตกต่างกันในตารางที่

ตารางที่ 15 การเปรียบเทียบเชิงซ้อน ( Multiple Comparison ) เพื่อหาสาขาที่ใช้เวลาเฉลี่ยในการบริโภคสื่อที่แตกต่างกันใน 1 สัปดาห์ (หน่วย: ชั่วโมง)

สื่อ	สาขา(i)	สาขา(j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย	Sig.
โทรศัพท์เคลื่อนที่	1.มนุษยศาสตร์	2.สังคมศาสตร์	-6.850*	.022
		3.วิทยาศาสตร์ชีวภาพ	-.569	.862
		4.วิทยาศาสตร์กายภาพฯ	1.415	.661
	2.สังคมศาสตร์	1.มนุษยศาสตร์	6.850*	.022
		3.วิทยาศาสตร์ชีวภาพ	6.281*	.013
		4.วิทยาศาสตร์กายภาพฯ	8.265*	.001
	3.วิทยาศาสตร์ชีวภาพ	1.มนุษยศาสตร์	.569	.862
		2.สังคมศาสตร์	-6.281*	.013
		4.วิทยาศาสตร์กายภาพฯ	1.983	.482
	4.วิทยาศาสตร์กายภาพฯ	1.มนุษยศาสตร์	-1.415	.661
		2.สังคมศาสตร์	-8.265*	.001
		3.วิทยาศาสตร์ชีวภาพ	-1.983	.482

\* หมายความว่า มีผลต่างค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 15 การเปรียบเทียบเชิงซ้อน ( Multiple Comparison ) เพื่อหาสาขาที่ใช้เวลาเฉลี่ยในการบริโภคสื่อที่แตกต่างกันใน 1 สัปดาห์ (หน่วย: ชั่วโมง) (ต่อ)

สื่อ	สาขา(i)	สาขา(j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย	Sig.
โทรทัศน์	1.มนุษยศาสตร์	2.สังคมศาสตร์	7.331	.197
		3.วิทยาศาสตร์ชีวภาพ	12.626*	.031
		4.วิทยาศาสตร์กายภาพฯ	14.975*	.010
		2.สังคมศาสตร์	1.มนุษยศาสตร์	-7.331
	2.สังคมศาสตร์	3.วิทยาศาสตร์ชีวภาพ	5.296	.359
		4.วิทยาศาสตร์กายภาพฯ	7.645	.179
		3.วิทยาศาสตร์ชีวภาพ	1.มนุษยศาสตร์	-12.626*
	3.วิทยาศาสตร์ชีวภาพ	2.สังคมศาสตร์	-5.296	.359
		4.วิทยาศาสตร์กายภาพ	2.349	.689
		4.วิทยาศาสตร์กายภาพฯ	1.มนุษยศาสตร์	-14.975
	4.วิทยาศาสตร์กายภาพฯ	2.สังคมศาสตร์	-7.645	.179
		3.วิทยาศาสตร์ชีวภาพ	-2.349	.689

\* หมายความว่ามีความแตกต่างที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 15 การเปรียบเทียบเชิงซ้อน ( Multiple Comparison ) เพื่อหาสาขาที่ใช้เวลาเฉลี่ยในการบริโภคสื่อที่แตกต่างกันใน 1 สัปดาห์ (หน่วย:ชั่วโมง) (ต่อ)

สื่อ	สาขา(i)	สาขา(j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย	Sig.
ภาพยนตร์	1.มนุษยศาสตร์	2.สังคมศาสตร์	-1.951*	.048
		3.วิทยาศาสตร์ชีวภาพ	1.572	.146
		4.วิทยาศาสตร์กายภาพฯ	-5.21E-02	.957
		2.สังคมศาสตร์	1.951*	.048
	2.สังคมศาสตร์	3.วิทยาศาสตร์ชีวภาพ	3.524*	.002
		4.วิทยาศาสตร์กายภาพฯ	1.899	.059
		3.วิทยาศาสตร์ชีวภาพ	-1.572	.146
	3.วิทยาศาสตร์ชีวภาพ	1.มนุษยศาสตร์	-1.572	.146
		2.สังคมศาสตร์	-3.524*	.002
		4.วิทยาศาสตร์กายภาพฯ	-1.625	.139
	4.วิทยาศาสตร์กายภาพฯ	1.มนุษยศาสตร์	5.215E-02	.957
		2.สังคมศาสตร์	-1.899	.059
3.วิทยาศาสตร์ชีวภาพ		1.625	.139	

\* หมายความว่ามีความแตกต่างที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 15 การเปรียบเทียบเชิงซ้อน ( Multiple Comparison ) เพื่อหาสาขาที่ใช้เวลาเฉลี่ยในการบริโภคสื่อที่แตกต่างกันใน 1 สัปดาห์ (หน่วย: ชั่วโมง) (ต่อ)

สื่อ	สาขา(i)	สาขา(j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย	Sig.	
วิทยุติดตามตัว	1.มนุษยศาสตร์	2.สังคมศาสตร์	-7.521*	.035	
		3.วิทยาศาสตร์ชีวภาพ	-3.728	.297	
		4.วิทยาศาสตร์กายภาพฯ	3.471	.303	
		2.สังคมศาสตร์	1.มนุษยศาสตร์	7.521*	.035
	2.สังคมศาสตร์	3.วิทยาศาสตร์ชีวภาพ	3.794	.318	
		4.วิทยาศาสตร์กายภาพฯ	10.993*	.003	
		3.วิทยาศาสตร์ชีวภาพ	1.มนุษยศาสตร์	3.728	.297
			2.สังคมศาสตร์	-3.794	.318
	4.วิทยาศาสตร์กายภาพฯ		7.199*	.050	
	4.วิทยาศาสตร์กายภาพฯ	1.มนุษยศาสตร์	-3.471	.303	
		2.สังคมศาสตร์	-10.993*	.003	
		3.วิทยาศาสตร์ชีวภาพ	-7.199*	.050	

\* หมายความว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

จากการเปรียบเทียบเชิงซ้อน ( Multiple Comparison ) พบว่า นิสิตทั้ง 4 สาขาวิชา ใช้เวลากับสื่อโทรทัศน์เคลื่อนที่แตกต่างกัน มี 3 คู่ คือ

คู่ที่ 1 ได้แก่ นิสิตสาขามนุษยศาสตร์ กับ นิสิตสาขาสังคมศาสตร์

คู่ที่ 2 ได้แก่ นิสิตสาขาสังคมศาสตร์ กับ นิสิตสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ

คู่ที่ 3 ได้แก่ นิสิตสาขาสังคมศาสตร์ กับ นิสิตสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยี

สื่อ “โทรทัศน์” มีสาขาที่ใช้เวลาเฉลี่ยแตกต่างกัน 2 คู่คือ

คู่ที่ 1 ได้แก่ นิสิตสาขามนุษยศาสตร์ กับ นิสิตสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ

คู่ที่ 2 ได้แก่ นิสิตสาขามนุษยศาสตร์ กับ นิสิตสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยี

สื่อ “ภาพยนตร์” มีสาขาที่ใช้เวลาเฉลี่ยแตกต่างกัน 2 คู่คือ

คู่ที่ 1 ได้แก่ นิสิตสาขามนุษยศาสตร์ กับ นิสิตสาขาสังคมศาสตร์

คู่ที่ 2 ได้แก่ นิสิตสาขาสังคมศาสตร์ กับ นิสิตสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ

สื่อ “วิทยุติดตามตัว ” มีสาขาที่ใช้เวลาเฉลี่ยแตกต่างกัน 2 คู่คือ

คู่ที่ 1 ได้แก่ นิสิตสาขามนุษยศาสตร์ กับ นิสิตสาขาสังคมศาสตร์

คู่ที่ 2 ได้แก่ นิสิตสาขาสังคมศาสตร์ กับ นิสิตสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยี

ในสื่อประเภท “โทรทัศน์” และ “วิทยุ” นั้น สามารถแยกประเภทของรายการออกเป็น 4 ประเภท คือ รายการข่าว รายการบันเทิง รายการสารคดี และรายการโฆษณา ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิเคราะห์ลงไปว่า ในแต่ละประเภทของรายการที่กล่าวมานั้นทั้งในสื่อโทรทัศน์และสื่อวิทยุ นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีการบริโภคแตกต่างกันอย่างไรใน 1 วัน ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์ลงไปรายละเอียดในตารางที่ 16 และตารางที่ 17 โดยที่ทั้ง 2 ตารางนี้ได้ทำการวิเคราะห์โดยใช้หน่วยเป็นนาที เนื่องจากมีการวิเคราะห์ในประเภทรายการโฆษณารวมอยู่ด้วย ซึ่งรายการประเภทนี้ทั้งในสื่อโทรทัศน์และวิทยุ จะใช้เวลาสำหรับการโฆษณาสินค้าและบริการแต่ละครั้งจะใช้เวลาทั้งสิ้นสั้นมากเป็นวินาที

ตารางที่ 16 แสดงการทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวน(ANOVA)ของนิสิตทั้ง 4 สาขาวิชาในกาใช้เวลาเพื่อการบริโภครายการต่างๆทางสื่อโทรทัศน์ใน 1 วัน ( หน่วย : นาที )

## ANOVA

Source of Variation		Sum of Square	df	Mean Square	F	Sig.
รายการข่าว	Between Groups	13233.867	3	4411.289	.886	.449
	Within Groups	1618955	325	4981.399		
	Total	1632189	328			
รายการบันเทิง	Between Groups	3941842	3	1313947	2.101	.100
	Within Groups	2.3E+08	362	625260.5		
	Total	2.3E+08	365			
รายการสารคดี	Between Groups	16371.573	3	5457.191	1.165	.323
	Within Groups	1363225	291	4684.623		
	Total	1379597	294			
รายการโฆษณา	Between Groups	2076369	3	692123.1	1.629	.183
	Within Groups	1.0E+08	236	424767.6		
	Total	1.0E+08	239			

\* หมายความว่า มีค่า Sig.น้อยกว่า 0.05

จากการทดสอบที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า นิสิตทั้ง 4 สาขาวิชา ใช้เวลาเพื่อบริโภครายการข่าว บันเทิง สารคดี และ โฆษณา ทางสื่อโทรทัศน์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมุติฐานข้อที่ 3



**ตารางที่ 17** แสดงการทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ของนิสิตทั้ง 4 สาขาวิชา ในการใช้เวลาเพื่อบริโภครายการต่างๆทางสื่อวิทยุ( หน่วย : นาที )

ANOVA

Source of Variation		Sum of Square	df	Mean Square	F	Sig.
รายการข่าว	Between Groups	9394.723	3	3131.574	1.145	.331
	Within Groups	823112.7	301	2734.594		
	Total	832507.5	304			
รายการบันเทิง	Between Groups	1941053	3	647017.6	.844	.470
	Within Groups	2.8E+08	368	766587.7		
	Total	2.8E+08	371			
รายการสารคดี	Between Groups	15197.016	3	5065.672	4.100	.007**
	Within Groups	381783.8	309	1235.546		
	Total	396980.8	312			
รายการโฆษณา	Between Groups	3912.565	3	1304.188	1.916	.127
	Within Groups	171518.3	252	680.628		
	Total	175430.9	255			

\* \*\*หมายความว่า มีค่า Sig. น้อยกว่า 0.01

จากการทดสอบพบว่า นิสิตทั้ง 4 สาขาวิชา ใช้เวลาเพื่อการบริโภครายการข่าว บันเทิง และโฆษณา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมุติฐานข้อที่ 3 เช่นกัน

และจากการทดสอบที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ทางสถิติพบว่า นิสิตทั้ง 4 สาขาวิชา ใช้เวลาเพื่อบริโภครายการประเภทสารคดีทางสื่อวิทยุใช้เวลาแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ ซึ่งเป็นการยอมรับสมมุติฐานข้อที่ 3 ( 0.007\*\* หมายถึงน้อยกว่า 0.05 และยังเป็นค่าที่น้อยกว่า 0.01 อีกด้วย ) และจะมีการทดสอบโดยการเปรียบเทียบเชิงซ้อน เพื่อที่จะหาว่า สาขาวิชาใดที่ใช้เวลาแตกต่างกันบ้างในตารางที่ 18

ตารางที่ 18 การเปรียบเทียบเชิงซ้อน จากผลของการทดสอบ จากตารางที่ 17 เพื่อเปรียบเทียบคู่ที่แตกต่างเป็นคู่ๆ

Multiple Comparisons

ประเภทของรายการ	สาขา(i)	สาขา(j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย	Sig.
รายการสารคดี	1.มนุษยศาสตร์	2.สังคมศาสตร์	-17.64*	.002
		3.วิทยาศาสตร์ชีวภาพ	-4.52	.420
		4.วิทยาศาสตร์กายภาพฯ	-.47	.933
		2.สังคมศาสตร์	17.64*	.002
2.สังคมศาสตร์	1.มนุษยศาสตร์	3.วิทยาศาสตร์ชีวภาพ	13.12*	.023
		4.วิทยาศาสตร์กายภาพฯ	17.17*	.003
		3.วิทยาศาสตร์ชีวภาพ	4.52	.420
3.วิทยาศาสตร์ชีวภาพ	1.มนุษยศาสตร์	2.สังคมศาสตร์	-13.12*	.023
		4.วิทยาศาสตร์กายภาพฯ	4.05	.465
		4.วิทยาศาสตร์กายภาพฯ	.47	.933
4.วิทยาศาสตร์กายภาพฯ	1.มนุษยศาสตร์	2.สังคมศาสตร์	-17.17*	.003
		3.วิทยาศาสตร์ชีวภาพ	-4.05	.465

\* หมายความว่า มีผลต่างค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกัน

จากการเปรียบเทียบเชิงซ้อน เพื่อที่จะหาว่า มีสาขาใดบ้างที่ใช้เวลาในการฟัง "รายการสารคดี" ทางวิทยุ แตกต่างกัน พบว่ามีสาขาที่ใช้เวลาเฉลี่ยแตกต่างกัน 3 คู่คือ

คู่ที่ 1 ได้แก่ นิสิต "สาขามนุษยศาสตร์" จะใช้เวลาโดยเฉลี่ยในการฟัง "รายการสารคดี" ทางวิทยุ แตกต่างจากนิสิต "สาขาสังคมศาสตร์" อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คู่ที่ 2 ได้แก่ นิสิต "สาขาสังคมศาสตร์" จะใช้เวลาโดยเฉลี่ยในการฟัง "รายการสารคดี" ทางวิทยุ แตกต่างจากนิสิต "สาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ" อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คู่ที่ 3 ได้แก่ นิสิต "สาขาสังคมศาสตร์" จะใช้เวลาโดยเฉลี่ยในการฟัง "รายการสารคดี" ทางวิทยุ แตกต่างจากนิสิต "สาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยี" อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

**วัตถุประสงค์ประการที่ 4** " เพื่อศึกษาถึงเวลาที่ใช้ในการบริโภคสื่อต่างๆของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยโดยแยกระหว่างนิสิตชายและนิสิตหญิง " จากการศึกษาสามารถแสดงแสดงการใช้เวลาของนิสิตจุฬาลงกรณ์ระหว่างนิสิตชายและหญิงในการบริโภคสื่อต่างๆ เพื่อที่จะศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 4 โดยได้แสดงในตารางที่ 19 และผู้วิจัยได้ตั้งสมมุติฐานเพื่อใช้ในการพิสูจน์ว่ามีความแตกต่างกันในการใช้เวลาเฉลี่ยระหว่างนิสิตชายและหญิงในการบริโภคสื่อต่างๆในตารางที่

ตารางที่ 19 แสดงการใช้เวลาในการบริโภคสื่อต่างๆของนิสิตจุฬาฯ โดยแยกระหว่าง  
นิสิตชายและนิสิตหญิง (หน่วย : ชั่วโมง)

สื่อ	เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย
โทรศัพท์เคลื่อนที่	ชาย	37	5.824
	หญิง	38	3.947
โทรทัศน์	ชาย	188	21.237
	หญิง	203	30.916
วิทยุ	ชาย	112	17.000
	หญิง	123	14.919
นิตยสาร	ชาย	89	6.303
	หญิง	253	14.944
เทปเพลง	ชาย	103	9.524
	หญิง	115	11.904
อินเตอร์เน็ต	ชาย	92	14.348
	หญิง	44	7.068
หนังสือพิมพ์	ชาย	141	5.787
	หญิง	121	8.380
ซีดีเพลง	ชาย	58	8.147
	หญิง	24	4.896
ภาพยนตร์	ชาย	84	3.440
	หญิง	88	4.693
วิทยุติดตามตัว	ชาย	54	6.009
	หญิง	62	8.226

จากตารางพบว่า สื่อโทรทัศน์เป็นสื่อที่มีจำนวนนิสิตชายบริโภคมากที่สุดคือ 188 คนจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นชายทั้งหมด 196 คน โดยใช้เวลาในการบริโภคเฉลี่ยประมาณสัปดาห์ละ 21 ชั่วโมง ซึ่งเป็นสื่อเดียวกับที่มีจำนวนนิสิตหญิงมากที่สุดเช่นกันคือมีจำนวน 203 จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิงทั้งหมด 204 คน โดยใช้เวลาในการบริโภคเฉลี่ยประมาณสัปดาห์ละ 31 ชั่วโมง

ตัวเลขจากตารางข้างบนนี้ สามารถนำมาใช้ในการทดสอบ โดยผู้วิจัยได้ตั้งเป็นสมมุติฐานข้อที่ 4 เพื่อที่จะทำการทดสอบว่า ระหว่างนิสิตชายและนิสิตหญิงนั้น จะใช้เวลาในการบริโภคสื่อต่างๆใน 1 สัปดาห์ แตกต่างกันหรือไม่ โดยแสดงในตารางที่ 20

**สมมุติฐานข้อที่ 4** ระหว่างนิสิตชายและนิสิตหญิง ใช้เวลาในการบริโภคสื่อต่างๆใน 1 สัปดาห์แตกต่างกัน

ตารางที่ 20 แสดงผลการทดสอบค่าเฉลี่ยของเวลาที่ใช้ในการบริโภคสื่อต่างๆใน 1 สัปดาห์ (หน่วย : ชั่วโมง)

สื่อ	เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	t	df	Sig. [2-tailed]
โทรศัพท์เคลื่อนที่	ชาย	37	5.842	10.721	.933	73	.354
	หญิง	38	3.947	6.141			
โทรทัศน์	ชาย	188	21.237	28.750	-2.374	389	.018*
	หญิง	203	30.916	48.581			
วิทยุ	ชาย	112	17.000	15.162	1.097	233	.274
	หญิง	123	14.919	13.922			
นิตยสาร	ชาย	89	6.303	12.280	-2.076	240	.039*
	หญิง	153	14.944	38.099			
เทปเพลง	ชาย	103	9.524	8.149	-1.526	216	.128
	หญิง	115	11.904	13.822			
อินเตอร์เน็ต	ชาย	92	14.348	28.911	1.645	134	.102
	หญิง	44	7.068	6.964			
หนังสือพิมพ์	ชาย	141	5.787	13.556	-.913	260	.362
	หญิง	121	8.380	30.379			
ซีดีเพลง	ชาย	58	8.147	11.778	1.310	80	.194
	หญิง	24	4.896	4.443			
ภาพยนตร์	ชาย	84	3.440	3.428	-1.710	170	.089
	หญิง	88	4.693	5.818			
วิทยุติดตามตัว	ชาย	54	6.009	13.479	-1.324	114	.175
	หญิง	62	8.226	14.358			

\*หมายความว่า มีค่า Sig. น้อยกว่า 0.05

ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า นิสิตชายและนิสิตหญิงใช้เวลาเฉลี่ยในการบริโภคสื่อโทรทัศน์ และนิตยสารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งเป็นการยอมรับสมมุติฐานข้อที่ 4

ส่วนสื่ออื่นๆ ได้แก่ โทรศัพท์เคลื่อนที่ วิทยุ เทปเพลง อินเทอร์เน็ต หนังสือพิมพ์ ซีดีเพลง ภาพยนตร์ และวิทยุติดตามตัว พบว่า ทั้งนิสิตชายและนิสิตหญิงใช้เวลาเฉลี่ยในการบริโภคไม่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 4

ในสื่อโทรทัศน์และวิทยุ นั้น ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ลงไปในประเภทของรายการ เช่นเดียวกับการวิเคราะห์นิติตทั้ง 4 สาขาวิชาในการบริโภครายการต่างๆ ทางสื่อโทรทัศน์และวิทยุ โดยต่อไปเป็นการศึกษาว่า การใช้เวลาเฉลี่ยระหว่างนิสิตหญิงและนิสิตชายที่ชมรายการประเภทต่างๆ ทางสื่อโทรทัศน์และสื่อวิทยุ ซึ่งได้แก่ รายการข่าว รายการบันเทิง รายการสารคดี และรายการโฆษณา นั้นแตกต่างกันหรือไม่ โดยแสดงไว้ในตารางที่ 21 และ 22

**ตารางที่ 21** การใช้เวลาเฉลี่ยระหว่างนิสิตชายและนิสิตหญิง ในการชมรายการประเภทต่างๆ ทางโทรทัศน์ใน 1 วัน (หน่วย : นาที)

ประเภทรายการ	เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย
รายการข่าว	ชาย	164	65.43
	หญิง	165	65.22
รายการบันเทิง	ชาย	172	109.74
	หญิง	194	254.76
รายการสารคดี	ชาย	146	59.03
	หญิง	149	62.64
รายการโฆษณา	ชาย	118	30.29
	หญิง	122	146.78

**ตารางที่ 22** แสดงการทดสอบเวลาเฉลี่ยระหว่างนิสิตชายและหญิง ที่ชมรายการประเภทต่างๆทางโทรทัศน์ใน 1 วัน (หน่วย : นาที)

ประเภทรายการ	เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t	df	Sig. [2-tailed]
รายการข่าว	ชาย	164	65.43	45.36	0.027	327	0.979
	หญิง	165	65.22	88.92			
รายการบันเทิง	ชาย	172	109.74	52.87	-1.748	364	0.081
	หญิง	194	254.76	86.64			
รายการสารคดี	ชาย	146	59.03	48.32	-0.453	293	0.651
	หญิง	149	62.64	83.83			
รายการโฆษณา	ชาย	118	30.29	32.65	-1.381	238	0.168
	หญิง	122	146.78	915.35			

จากการทดสอบพบว่า ทั้งนิสิตชายและนิสิตหญิง ใช้เวลาโดยเฉลี่ยในการรับชมรายการข่าว รายการบันเทิง รายการสารคดี และรายการโฆษณา ทางสื่อโทรทัศน์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 4

**ตารางที่ 23** แสดงการใช้เวลาเฉลี่ยระหว่างนิสิตชายและนิสิตหญิง ในการรับฟังรายการประเภทต่างๆทางสื่อวิทยุใน 1 วัน (หน่วย : นาที)

ประเภทรายการ	เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย
รายการข่าว	ชาย	153	40.28
	หญิง	152	30.39
รายการบันเทิง	ชาย	181	94.53
	หญิง	191	234.11
รายการสารคดี	ชาย	158	41.33
	หญิง	155	35.48
รายการโฆษณา	ชาย	132	14.45
	หญิง	124	19.75

**ตารางที่ 24** แสดงการทดสอบเวลาเฉลี่ย ระหว่างนิสิตชายและนิสิตหญิง ในการรับฟัง รายการต่างๆทางสื่อวิทยุใน 1 วัน (หน่วย : นาที)

ประเภทรายการ	เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	t	df	Sig. [2-tailed]
รายการข่าว	ชาย	153	40.28	66.89	1.655	303	0.099
	หญิง	152	30.39	30.97			
รายการบันเทิง	ชาย	181	94.53	61.41	-1.541	370	0.124
	หญิง	191	234.11	217.32			
รายการสารคดี	ชาย	158	41.33	35.24	1.454	311	0.147
	หญิง	155	35.48	35.97			
รายการโฆษณา	ชาย	132	14.45	15.66	-1.619	254	0.107
	หญิง	124	19.75	33.92			

จากการทดสอบ พบว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ทั้งนิสิตชายและหญิงใช้เวลาเฉลี่ย ในการรับฟังรายการข่าว รายการบันเทิง รายการสารคดี และรายการโฆษณา ทางสื่อวิทยุ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 4

ในการศึกษาถึงการใช้เวลาเฉลี่ยในการบริโภคสื่อต่างๆนั้น เมื่อได้ทำการศึกษาถึง รายละเอียดในเรื่องของประเภทของรายการต่างๆ พบว่ามีรายการอยู่ 3 ประเภท อันได้แก่ รายการข่าว รายการบันเทิง และรายการสารคดี ที่น่าสนใจว่า ในกรณีนี้นิสิตต้องการบริโภค รายการแต่ละประเภทใน 3 รายการนั้น นิสิตได้ทำการเลือกที่จะบริโภคแต่ละประเภทของรายการ จากแหล่งใด โดยให้เวลากับแต่ละสื่ออย่างไรบ้างในการบริโภครายการประเภทนั้นๆ ซึ่งจากการ ศึกษาสามารถแสดงในตารางที่ 25,26,และ27



ตารางที่ 25 การใช้เวลาเฉลี่ยกับสื่อต่างๆในการบริโภครายการประเภท "ข่าว" ใน 1 สัปดาห์ (หน่วย : ชั่วโมง)

ประเภทของสื่อ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. โทรทัศน์	246	6.5	7.2
2. นิตยสาร	126	4.0	5.0
3. วิทยุ	201	3.8	6.3
4. หนังสือพิมพ์	294	3.3	7.8
5. อินเทอร์เน็ต	81	2.8	3.0
6. วิทยุติดตามตัว	74	1.3	2.1

การใช้เวลาส่วนใหญ่ในการบริโภค "รายการข่าว" กับสื่อโทรทัศน์ จะใช้เวลาโดยเฉลี่ยมากที่สุดคือ 6 ชั่วโมงครึ่ง และเวลาที่ใช้ในการบริโภคในสื่อที่รองลงมาคือ สื่อนิตยสารและวิทยุ โดยใช้เวลาเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกันคือ 4 ชั่วโมง และ 3.8 ชั่วโมง ตามลำดับ และเวลาที่ใช้น้อยที่สุดคือสื่อวิทยุติดตามตัว โดยใช้เวลาเพียง 1 ชั่วโมงเศษๆเท่านั้น

**ตารางที่ 26** การใช้เวลาเฉลี่ยกับสื่อประเภทต่างๆในการบริโภครายการประเภท  
“บันเทิง” ใน 1 สัปดาห์ (หน่วย : ชั่วโมง)

ประเภทของสื่อ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
1. โทรทัศน์	274	13.8	17.3
2. วิทยุ	186	8.9	12.5
3. วิดีโอเทป	167	7.7	8.4
1. เทปเพลง	197	6.9	10.8
5. ซีดีเพลง	118	5.5	3.6
6. หนังสือพิมพ์	162	4.7	9.7
7. คอนเสิร์ต	59	4.4	5.9
8. ภาพยนตร์	163	4.3	4.1
9. นิตยสาร	186	4.0	8.6

ประเภทของสื่อทั้ง 9 ชนิดจากตารางข้างบนนี้เป็นสื่อที่นิสิตเลือกเข้ามา สื่อนิ  
สิตฯใช้เวลาเฉลี่ยมากที่สุดในการบริโภครายการบันเทิง คือสื่อโทรทัศน์ โดยเฉลี่ย 13.8 ชั่วโมง  
ต่อสัปดาห์จากจำนวนนิสิต 274 คนจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน รองลงมาคือสื่อวิทยุและ  
วิดีโอเทป เวลา 8.9 และ 7.7 ชั่วโมงตามลำดับ และสื่อที่ใช้เวลาเฉลี่ยในการบริโภคน้อยที่สุดคือ  
สื่อนิตยสาร เฉลี่ย 4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

ตารางที่ 27 การใช้เวลาเฉลี่ยกับสื่อประเภทต่างๆ ในการบริโภครายการประเภท "สารคดี" ใน 1 สัปดาห์ (หน่วย : นาที)

ประเภทของสื่อ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
1. โทรทัศน์	256	198.7	55.9
2. วิดีโอเทป	135	174.8	58.7
1. นิตยสาร	232	163.8	79.8
4. ภาพยนตร์	64	120.7	55.0
5. วิทยุ	119	117.0	52.0
6. ซีดีเพลง	42	103.9	46.6
7. หนังสือพิมพ์	125	88.1	67.5

ประเภทของสื่อทั้ง 7 ชนิดจากตารางข้างบนนี้เป็นสื่อที่นิสิตเลือกเข้ามา และเนื่องจากเวลาที่นิสิตใช้ในการชมสารคดีเป็นช่วงเวลาที่สั้น ดังนั้นค่าเฉลี่ยที่ได้จากตารางข้างบนนี้จึงมีหน่วยเป็นนาที

จากการศึกษาพบว่า นิสิตส่วนใหญ่จะใช้เวลากับสื่อโทรทัศน์ในการบริโภค รายการประเภท "สารคดี" มากที่สุด โดยเฉลี่ยใช้เวลา 198.7 นาที หรือประมาณ 3 ชั่วโมงกว่า ที่ใช้เวลาเฉลี่ยกับสื่อรองลงมาคือ วิดีโอเทปและนิตยสาร ซึ่งใช้เวลาเฉลี่ย 174.8 และ 163.8 นาที หรือประมาณเกือบ 3 ชั่วโมงทั้งคู่ ตามลำดับ และที่ใช้เวลาน้อยที่สุดคือ สื่อหนังสือพิมพ์ โดยใช้เวลาเฉลี่ย 88.1 นาที หรือประมาณ 1 ชั่วโมงครึ่ง

การวิเคราะห์ในลำดับต่อไปนี้ ผู้วิจัยได้เลือกทำการวิเคราะห์เพื่อที่จะหาความสัมพันธ์ของสื่อประเภท "โทรทัศน์" และ สื่อประเภท "วิทยุ" ซึ่งเป็นสื่อที่นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยใช้เวลาด้วยมากที่สุด โดยการนำมาหาความสัมพันธ์กับประเภทของรายการต่างๆ อันได้แก่ รายการข่าว รายการบันเทิง และรายการสารคดี ดังนี้

1. หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามโทรทัศน์ (TV) กับตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัว
  - : ตัวแปรตาม ได้แก่ สื่อโทรทัศน์ (TV)
  - : ตัวแปรอิสระ ได้แก่ รายการข่าว , รายการบันเทิง , รายการสารคดี
2. หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามวิทยุ (RADIO) กับตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัว
  - : ตัวแปรตาม ได้แก่ สื่อวิทยุ (RADIO)
  - : ตัวแปรอิสระ ได้แก่ รายการข่าว , รายการบันเทิง , รายการสารคดี

ซึ่งการทดสอบผู้วิจัยได้ใช้วิธีดังต่อไปนี้

1. ใช้ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ( PEARSON'S PRODUCT MOMENT CORRELATION ) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรคู่ต่างๆ
2. ใช้สถิติการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ ( MULTIPLE REGRESSION ) เพื่อทดสอบว่า ตัวแปรใดสามารถอธิบายการบริโภคสื่อต่างๆของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้

ซึ่งผลการทดสอบพบว่า ในสื่อ"โทรทัศน์" นั้นสามารถที่จะหาความสัมพันธ์ได้เพียงตัวเดียวเท่านั้นที่เข้าสมการถดถอย (ดูตารางที่ 28 และตารางที่ 29) คือความสัมพันธ์ระหว่างสื่อโทรทัศน์กับรายการสารคดี ส่วนในสื่อประเภท "วิทยุ" นั้นเมื่อทดสอบแล้วพบว่า จำนวนเวลาที่นิสิตใช้สื่อวิทยุตลอดสัปดาห์ นั้น ไม่มีความสัมพันธ์กับเวลาที่ใช้ไปกับรายการต่างๆเลย จึงไม่สามารถหาสมการถดถอยได้ (ดูตารางที่ 30 และตารางที่ 31)

**ตารางที่ 28** แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรตาม (TV) กับตัวแปรอิสระ ทั้ง 3 ตัว (รายการข่าว,รายการบันเทิง,รายการสารคดี)

CORRELATIONS		TV	รายการข่าว	รายการบันเทิง	รายการสารคดี
Pearson	TV	1.000	.246	.294	.329
Correlation	รายการข่าว	.246	1.000	.367	.572
	รายการบันเทิง	.294	.367	1.000	.606
	รายการสารคดี	.329	.572	.606	1.000
Sig. (1-tailed)	TV	.	.000	.000	.000
	รายการข่าว	.000	.	.000	.000
	รายการบันเทิง	.000	.000	.	.000
	รายการสารคดี	.000	.000	.000	.
N	TV	250	250	250	250
	รายการข่าว	250	250	250	250
	รายการบันเทิง	250	250	250	250
	รายการสารคดี	250	250	250	250

จากตารางกำหนดให้ จำนวนเวลาที่ชมรายการโทรทัศน์ เป็นตัวแปรตาม และ เวลาที่ใช้ชมรายการต่างๆทางโทรทัศน์ ได้แก่ รายการข่าว รายการบันเทิง รายการสารคดี เป็นตัวแปรอิสระ พบว่า

1. จำนวนเวลาที่ชมรายการโทรทัศน์ มีความสัมพันธ์ทางบวก กับ จำนวนเวลาที่ ใช้ชมรายการข่าว ( $\lambda$ โทรทัศน์,รายการข่าว = 0.246)

2. จำนวนเวลาที่ชมรายการโทรทัศน์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ จำนวนเวลาที่ ใช้ชมรายการบันเทิง ( $\lambda$ โทรทัศน์, รายการบันเทิง = 0.294 )

3. จำนวนเวลาที่ชมรายการโทรทัศน์มีความสัมพันธ์ทางบวก กับจำนวนเวลาใช้ ชมรายการสารคดี ( $\lambda$ โทรทัศน์,รายการสารคดี = 0.329 ) และถือว่ามี ความสัมพันธ์ทางบวก มากที่สุด

**ตารางที่ 29 แสดงการทดสอบสัมประสิทธิ์ของสมการความถดถอย**

Coefficients					
ประเภทของรายการ	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
(Constant)	8.530	4.153		2.054	.041
รายการข่าว (V1221)	0.065	.058	.081	1.118	.265
รายการบันเทิง (V1222)	0.062	.032	.147	1.955	.052
รายการสารคดี(V1223)	0.098	.043	.194	2.280	.023

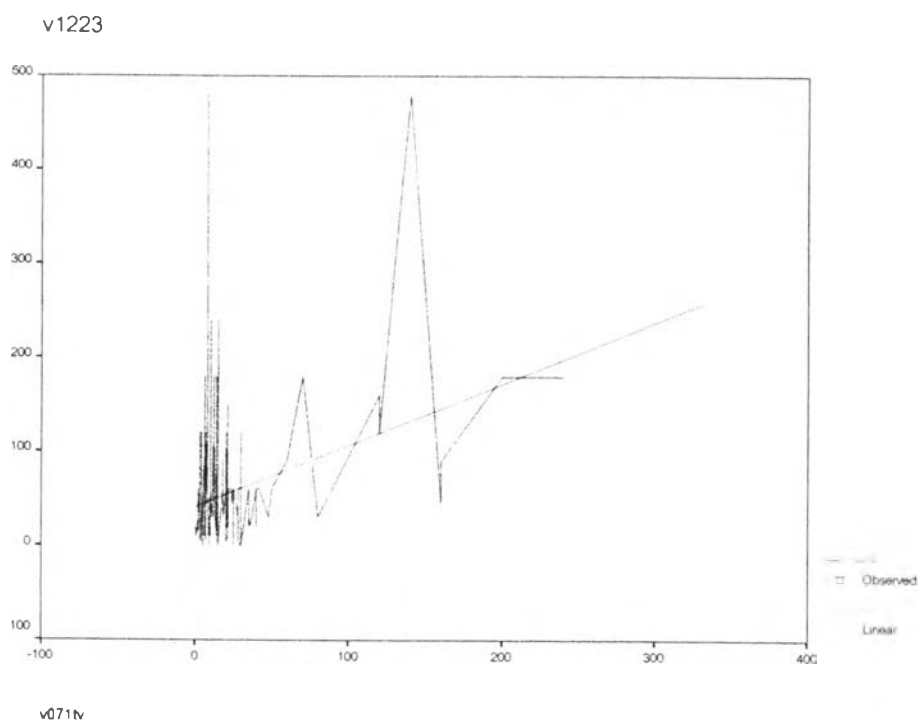
จากผลการทดสอบพบว่า ตัวแปร V1223 (รายการสารคดี) เพียงตัวเดียว เท่านั้นที่เข้าสมการการถดถอย เพราะ Sig. 0.023 < 0.05 ดังนั้น สมการความถดถอย มี สมการเป็น

$$\Lambda$$

$$TV = 8.530 + 0.098 (V1223)$$

จากสมการความถดถอยสามารถแสดงด้วยกราฟที่ 1 ในหน้าถัดไป

กราฟที่ 1 แสดงกราฟของสมการถดถอยของตัวแปร TV กับ V1223 (รายการสารคดี)



^

$$\text{จากสมการ TV} = 8.530 + 0.098 (V1223)$$

หมายถึง ถ้าเวลาของการชมรายการสารคดี (V1223) เปลี่ยนไป 1 หน่วย จะทำให้

^

เวลาที่ใช้กับสื่อโทรทัศน์ (TV) เปลี่ยนไป 0.098 หน่วย

ตารางที่ 30 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรตาม (Radio) กับตัวแปรอิสระ ทั้ง 3 ตัว (รายการข่าว,รายการบันเทิง,รายการสารคดี)

CORRELATIONS		Radio	รายการข่าว	รายการบันเทิง	รายการสารคดี
Pearson	Radio	1.000	.024	-.010	-.047
Correlation	รายการข่าว	.024	1.000	-.028	.496
	รายการบันเทิง	-.010	-.028	1.000	-.085
	รายการสารคดี	-.047	.496	-.085	1.000
Sig. (1-tailed)	Radio	.	.382	.449	.275
	รายการข่าว	.382	.	.362	.000
	รายการบันเทิง	.449	.362	.	.137
	รายการสารคดี	.275	.000	.137	.
N	Radio	166	166	166	166
	รายการข่าว	166	166	166	166
	รายการบันเทิง	166	166	166	166
	รายการสารคดี	166	166	166	166

จากตารางกำหนดให้ จำนวนเวลาที่รับฟังรายการวิทยุเป็นตัวแปรตาม และ เวลาที่ใช้รับฟังรายการต่างๆทางวิทยุ ได้แก่ รายการข่าว รายการบันเทิง รายการสารคดี เป็น ตัวแปรอิสระ พบว่า

1. จำนวนเวลาที่ชมรายการวิทยุ มีความสัมพันธ์ทางบวก กับ จำนวนเวลาที่ใช้ชมรายการข่าว (ในวิทยุ,รายการข่าว = 0.024)



2. จำนวนเวลาที่ชมรายการวิทยุ มีความสัมพันธ์ทางลบกับ จำนวนเวลาที่เข้าชมรายการบันเทิง (วิทยุ, รายการบันเทิง =  $-0.010$ )

3. จำนวนเวลาที่ชมรายการวิทยุมีความสัมพันธ์ทางบวก กับจำนวนเวลาเข้าชมรายการสารคดี (วิทยุ, รายการสารคดี =  $-0.047$ )

ทั้งสามข้อถือว่ามีความสัมพันธ์กันน้อยมาก และเมื่อทดสอบแล้ว พบว่าจำนวนเวลาที่ใช้สื่อวิทยุตลอดสัปดาห์ไม่มีความสัมพันธ์กับเวลาที่ใช้ไปกับรายการต่างๆเลย จึงไม่สามารถหาสมการความถดถอยได้

### ตารางที่ 31 แสดงการทดสอบสัมประสิทธิ์ของสมการความถดถอย

Coefficients					
ประเภทของรายการ	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
(Constant)	15.707	1.495		10.506	.000
รายการข่าว (V201)	2.649E-02	.038	.062	.689	.492
รายการบันเทิง (V202)	-1.51E-04	.001	-.015	-.192	.848
รายการสารคดี(V203)	-3.93E-02	.045	-.079	-.871	.385

จากผลการทดสอบพบว่า ไม่มีตัวแปรอิสระใดเลยที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม (Radio)

## ตอนที่ 2

### การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภคสี่ประเภทต่างๆของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยโดยใช้ทฤษฎีทางด้านเศรษฐศาสตร์

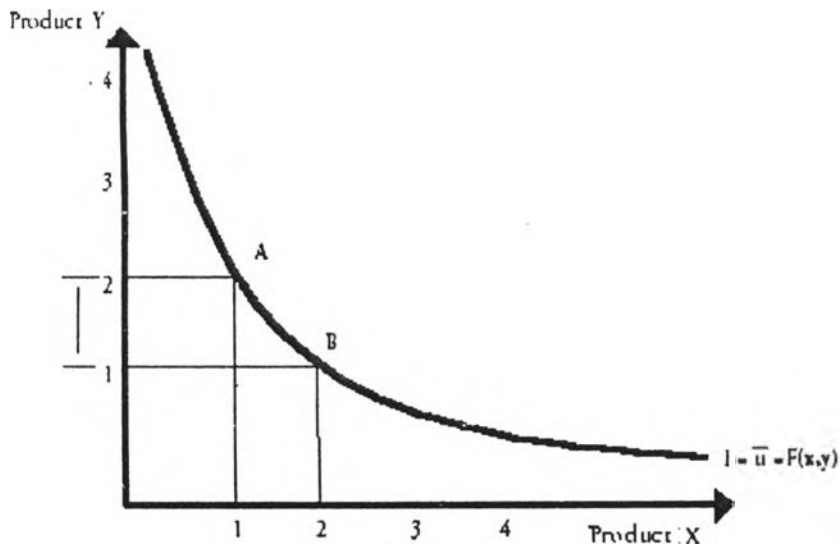
การวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ประการที่ 5 ของงานวิจัยนี้คือ “เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมในการบริโภคสินค้าชนิดต่างๆของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยนำทฤษฎี ORDINAL ในเรื่องอรรถประโยชน์และเส้นแห่งความพอใจเท่ากัน เพื่อหามูลค่าส่วนเกินที่ไม่เท่ากันของแต่ละสื่อบริโภคที่ได้รับ ” โดยผู้วิจัยได้ตั้งสมมุติฐานไว้ว่า “ จุดสัมผัสของเส้นงบประมาณกับเส้นแห่งความพอใจ สามารถบ่งบอกถึงมูลค่าส่วนเกินที่ไม่เท่ากันของแต่ละสื่อบริโภค ” โดยผู้วิจัยได้ขอเสนอผลการวิจัยดังต่อไปนี้

คำว่า “ผู้บริโภค” ( CONSUMER ) ในทางเศรษฐศาสตร์นั้นหมายถึง ผู้ที่ทำการจับจ่ายใช้สอยด้วยงบประมาณจำนวนหนึ่ง การศึกษาในเรื่องของพฤติกรรมของผู้บริโภคคือ การศึกษาอุปสงค์สินค้า ซึ่งในทางเศรษฐศาสตร์แล้วจำเป็นต้องวิเคราะห์ด้วย “เส้นความพอใจเท่ากัน ”

### การวิเคราะห์ด้วยเส้นความพอใจเท่ากัน ( INDIFFERENCE CURVE ANALYSIS )

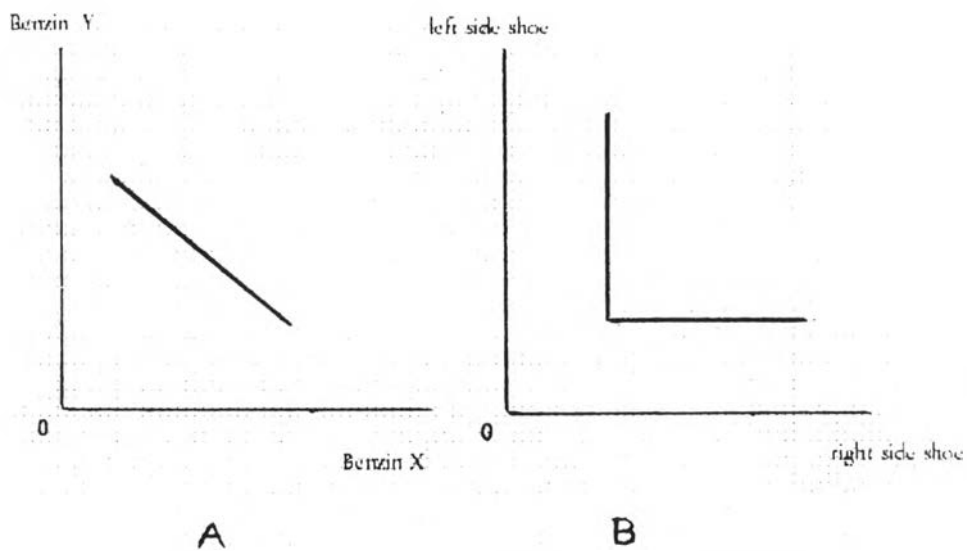
เส้นความพอใจเท่ากัน หมายถึง เส้นแสดงการเลือกบริโภคสินค้า 2 ชนิด ณ อัตราส่วนแตกต่างกันโดยได้รับอรรถประโยชน์เท่ากันตลอดเส้น โดยที่สินค้าที่เรานำมาศึกษาทั้งสองชนิดนั้นเป็นสินค้าที่ทดแทนกันได้ โดยปกติเส้นจะเฉียงจากซ้ายมาขวาและวกเข้าหาจุดเริ่มต้น ( CONVEX TO THE ORIGIN ) ดังรูปในหน้าถัดไป

กราฟที่ 2 แสดงเส้นความพอใจเท่ากัน



ในกรณีที่สินค้า 2 ชนิดนั้นใช้ทดแทนกันได้อย่างสมบูรณ์และทดแทนกันไม่ได้เลย  
เส้นแสดงความพอใจเท่ากันของสินค้า 2 ชนิดจะเป็นดังรูปต่อไป

กราฟที่ 3 แสดงเส้นความพอใจเปรียบเทียบระหว่างสินค้าที่ทดแทนกันได้สมบูรณ์ กับ  
สินค้าที่ทดแทนกันไม่ได้



จากรูป A สินค้าที่ใช้ทดแทนกันได้อย่างสมบูรณ์เช่นน้ำมันเบนซิน โดยที่ยังสินค้าที่ใช้ทดแทนกันได้ดีเพียงใด เส้นแสดงความพอใจเท่ากันมีลักษณะที่จะเป็นเส้นตรงมากขึ้นเท่านั้น และในกรณีที่สินค้าทั้ง 2 ชนิดใช้ทดแทนกันไม่ได้เลยจากรูป B เส้นแสดงความพอใจเท่ากันจะเป็นเส้นตรงตั้งฉาก โดยที่มีจุดๆเดียวเท่านั้นที่สินค้าทั้งสองใช้ประกอบกันได้ ยกตัวอย่างเช่น รองเท้าข้างซ้ายและรองเท้าข้างขวา

ฉะนั้นในงานวิจัยนี้เมื่อผู้วิจัยได้พิจารณาแล้วจึงได้ทำการเลือกสินค้าที่ใช้ทดแทนกันได้ที่นิสิตสามารถเลือกได้ว่าจะเลือกบริโภคสินค้าชนิดใด โดยที่กรณีหนึ่งเมื่อนิสิตอยากฟังเพลงของนักร้องคนหนึ่ง นิสิตมีทางเลือกที่จะซื้อ "เทปเพลง" หรือเลือกที่จะซื้อ "ซีดีเพลง" ของนักร้องคนนั้นมารับฟังก็ได้ ทั้งนี้เพราะสินค้าทั้งสองชนิดนั้นให้ผลผลิต (OUTPUT) เดียวกัน คือ "เพลง" ในชุดเดียวกัน จึงจัดเป็นสินค้าที่ใช้ทดแทนกันได้ (แต่ไม่ใช่สินค้าทดแทนกันได้อย่างสมบูรณ์เนื่องจากมีความแตกต่างกันในคุณภาพของเสียง ซึ่งเสียงเพลงที่ได้จากซีดีเพลงย่อมมีคุณภาพดีกว่าแผ่นอน) ซึ่งจะได้เส้นความพอใจเท่ากันตามลักษณะที่ต้องการคือลาดจากซ้ายมาขวาและวกเข้าหาจุดเริ่มต้น (CONVEX TO THE ORIGIN) และในกรณีที่สองคือเมื่อนิสิตต้องการชมภาพยนตร์เรื่องหนึ่ง นิสิตก็มีทางเลือกที่จะซื้อ "วิดีโอภาพยนตร์" หรือเลือกที่จะซื้อ "ซีดีภาพยนตร์" เพื่อดูภาพยนตร์เรื่องเดียวกันนั้นได้ ซึ่งสินค้าทั้งสองชนิดนี้ให้ผลผลิต (OUTPUT) เดียวกัน คือ "ภาพยนตร์" เรื่องที่ต้องการดูเรื่องนั้น จึงจัดเป็นสินค้าที่ใช้ทดแทนกันได้ (แต่ไม่ใช่สินค้าทดแทนกันได้อย่างสมบูรณ์เนื่องจากมีความแตกต่างกันในคุณภาพของภาพ ซึ่งภาพที่ได้จากแผ่นซีดีย่อมคมชัดมีคุณภาพสูงกว่าแผ่นอนเนื่องจากเป็นสื่อที่ใช้วิธีการผลิตที่ซับซ้อนและทันสมัยกว่าทำให้มีราคาแพงกว่า) ซึ่งก็ได้เส้นความพอใจที่มีลักษณะตามที่ต้องการเช่นเดียวกัน

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงได้เลือกการบริโภคเทปเพลงกับซีดีเพลงของนิสิตจุฬาฯ มาเป็นกรณีศึกษาที่หนึ่ง และได้เลือกการบริโภควิดีโอเทปภาพยนตร์กับซีดีภาพยนตร์มาเป็นกรณีศึกษาที่สอง

จากการเก็บข้อมูลจากนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนั้นสามารถนำมาสร้างตารางแสดงปริมาณการบริโภคสื่อสองชนิดที่ให้ความพอใจแก่ผู้บริโภคเท่ากัน โดยตารางที่ 32 จะแสดงการบริโภคสื่อเทปเพลงกับซีดีเพลง ในผลงานเพลงชุดเดียวกัน ส่วนในตารางที่ 34 จะเป็นตารางแสดงการบริโภคสื่อวิดีโอภาพยนตร์กับซีดีภาพยนตร์ในภาพยนตร์เรื่องเดียวกัน ดังนี้

**ตารางที่ 32** แสดงปริมาณการบริโภคสินค้าสองชนิดคือเทปเพลงกับซีดีเพลง โดยที่ให้ความพอใจแก่ผู้บริโภคเท่ากัน

เทปเพลง (ม้วน)	ซีดีเพลง (แผ่น)
8	2.5
6	2.75
4	3
2	5
1	7

จากตารางข้างบนนี้แสดงให้เห็นถึง การบริโภคสินค้าสองชนิดที่ทำให้ได้รับความพอใจเท่ากันในทุกปริมาณผสม โดยที่เราสามารถที่จะนำมาเขียนเป็นเส้นที่เรียกว่า “เส้นความพอใจเท่ากัน” (INDIFFERENCE CURVE) ทุกๆจุดบนเส้นแสดงปริมาณผสมของสินค้าสองชนิดที่ให้ความพอใจเท่ากัน เส้นความพอใจเท่ากันเส้นนี้ไม่ได้แสดงจำนวนการวัดความพอใจที่ได้รับจากการบริโภคสินค้าสองชนิดนี้ แต่แสดงให้เห็นว่าความพอใจที่ผู้บริโภคได้รับจากการบริโภคสินค้า 2 ชนิดตามอัตราส่วนที่แสดงในตารางข้างต้นนั้นไม่ทำให้ความรู้สึกพอใจแตกต่างกัน

เส้นความพอใจเท่ากันเป็นเส้นที่มีความหมายแตกต่างจากเส้นอุปสงค์ ถึงแม้ว่าลักษณะของเส้นทั้งสองจะคล้ายกันคือเป็นเส้นที่ลาดจากซ้ายมาทางด้านขวา เส้นความพอใจเท่ากัน (INDIFFERENCE CURVE) นี้เป็นเส้นที่แสดงให้เห็นว่า เมื่อผู้บริโภคได้รับสินค้าอย่างหนึ่งเพิ่มขึ้น ผู้บริโภคจะต้องได้รับสินค้าอีกอย่างหนึ่งลดลง จึงจะสามารถชดเชยให้ผู้บริโภคได้รับความพอใจเท่ากันตามเดิม

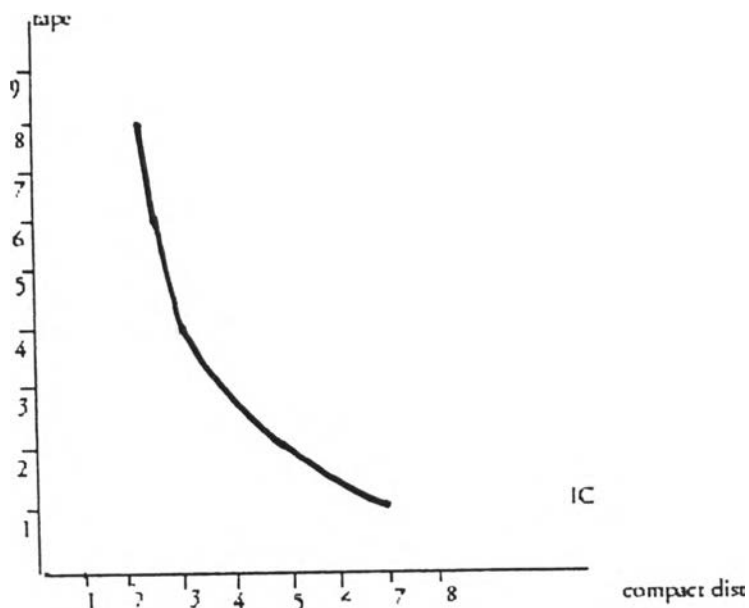
จากตารางข้างบนนี้สามารถนำมาคำนวณหาอัตราสุดท้ายของการใช้แทนกันใน ตารางที่ 33 ได้ดังนี้

**ตารางที่ 33 แสดงการลดลงของอัตราสุดท้ายของการใช้แทนกันระหว่างสื่อสองชนิด**

เทปเพลง (ม้วน)	ซีดีเพลง (แผ่น)	อัตราสุดท้ายของ การใช้ แทนกัน
8	2.25	
6	2.5	.5
4	3	2/5
2	5	2/2

ปริมาณการบริโภคเทปเพลงและซีดีเพลง ที่เป็นผลงานเพลงชุดเดียวกัน ที่ได้มาจากการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างข้างต้น แสดงให้เห็นว่านิสิตได้รับเทปเพลงน้อยลงอีกสองม้วน ( จาก 8 เป็น 6 ) นิสิตจะต้องได้รับซีดีเพลงเพิ่มขึ้น .25 แผ่น ความพอใจของนิสิตจึงจะเท่าเดิม ในกรณีนี้อัตราสุดท้ายของการใช้แทนกันจะเท่ากับ 1 หรือ 2/2.25 แต่เมื่อเราเปรียบเทียบส่วนประกอบของสินค้าทั้งสองนี้อีกต่อไป จะพบว่าอัตราการใช้แทนกันจะลดลงในที่สุด จากตารางเมื่อนิสิตได้รับเทปเพลงน้อยลงอีกสองม้วน ( จาก 6 เป็น 4 ) นิสิตจะต้องได้รับซีดีเพลงเพิ่มขึ้นอีก .5 แผ่น ( จาก .25 แผ่น เป็น .5 แผ่น ) ความพอใจจึงจะเท่าเดิม อัตราสุดท้ายของการใช้แทนกันในกรณีนี้จะเท่ากับ 2/5 คือถ้านิสิตเพิ่มซีดีขึ้นเพียง .5 แผ่น จะใช้แทนเทปเพลงได้เพียง 2 ม้วน ถ้า นิสิตใช้วิธีการเดิมนี้อีก ผลที่ได้คือ อัตราสุดท้ายของการใช้แทนกันจะลดลงไปเรื่อยๆคือการเพิ่ม ซีดีเพลง 1 แผ่นจะใช้แทนเทปเพลงได้น้อยลงทุกที ซึ่งเป็นไปตามกฎการลดน้อยถอยลงของอัตราสุดท้ายของการใช้แทนกัน ( DIMINISHING MARGINAL RATE OF SUBSTITUTION ) การวัดการลดลงของอัตราสุดท้ายของการใช้แทนกันสามารถแสดงได้ดังนี้

กราฟรูปที่ 4 แสดงเส้นความพอใจเท่ากัน (INDIFFERENCE CURVE) ที่นิสิตได้รับจากการบริโภคสื่อ 2 ชนิด คือ เทปเพลง และซีดีเพลง



ความลาดชันของเส้นจะแสดงให้เห็นถึงอัตราสุดท้ายของการใช้แทนกันระหว่างสินค้าสองชนิดคือ เทปเพลงและซีดีเพลง คืออัตราการใช้สินค้าบนแกน X แทนสินค้าบนแกน Y หมายถึง อัตราการลดลงของสินค้าบนแกน Y เมื่อผู้บริโภคใช้สินค้าบนแกน X เพิ่มขึ้น 1 หน่วย ซึ่งก็คือ อัตราการลดลงของสินค้าชนิดหนึ่ง เมื่อได้รับสินค้าอีกชนิดหนึ่งเพิ่มขึ้น 1 หน่วย เพื่อให้ผู้บริโภคได้รับความพอใจเท่าเดิม

ตัวแปรในที่นี่ กำหนดให้ผู้บริโภคคือ นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

$X$  = ปริมาณการบริโภคซีดีเพลง

$Y$  = ปริมาณการบริโภคเทปเพลง

อัตราสุดท้ายของการใช้แทนกันตามตารางข้างต้นนี้ แสดงถึงการเปรียบเทียบปริมาณของเทปเพลงที่นิสิตได้รับน้อยลงกับปริมาณของซีดีเพลงที่ได้รับเพิ่มขึ้น หรืออัตราสุดท้ายของการใช้แทนกันลดลงนั้นหมายความว่า เมื่อได้รับซีดีเพลงเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ซีดีหนึ่งแผ่นมีคุณค่าที่จะใช้แทนเทปเพลงได้น้อยลงทุกที ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าทั้งเทปเพลงและซีดีเพลงไม่ได้เป็นสิ่งที่ใช้

ทดแทนกันได้อย่างสมบูรณ์ (คือไม่ใช่ของที่เหมือนกัน) และความต้องการของคนเราในของสิ่งใดสิ่งหนึ่งมักจะมีจุดอิ่มตัวไม่ซ้าก็เร็ว ฉะนั้นการที่นิสิตได้บริโภคซีดีเพลงเพิ่มจำนวนขึ้นเรื่อยๆ เพื่อใช้แทนเทปเพลงนั้น ทำให้ความพอใจที่ได้รับจากซีดีเพลงแต่ละแผ่นลดลงเรื่อยๆ จึงทำให้นิสิตต้องใช้ซีดีจำนวนที่มากขึ้นเพื่อใช้แทนเทปเพลงแต่ละม้วน ในทำนองเดียวกันเมื่อนิสิตต้องเสียสละเทปเพลงไปที่ละม้วนนั้น คุณค่าหรือความสำคัญของเทปเพลงแต่ละม้วนจะเพิ่มมากขึ้นทุกที หรือจะกล่าวอีกอย่างคือ ถ้าให้นิสิตเสียเทปเพลงสักหนึ่งม้วน โดนเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อนิสิตมีเทปเพลงน้อยลงแล้ว ซีดีเพลงที่จะนำมาใช้แทนได้นั้นต้องหลายแผ่นจึงจะทำให้ความพอใจของนิสิตที่ได้รับเท่าเดิม

**ตารางที่ 34 แสดงปริมาณการบริโภคสื่อสองชนิดคือ วิดีโอเทปภาพยนตร์-ซีดีภาพยนตร์ ที่ให้ความพอใจแก่ผู้บริโภคเท่ากัน**

วิดีโอเทปภาพยนตร์ (ม้วน)	ซีดีภาพยนตร์ (แผ่น)
6	.65
5	.8
4	1
3	2.7
2	4.5

จากตารางข้างบนนี้สามารถนำมาคำนวณหาอัตราสุดท้ายของการใช้แทนกันใน

ตารางที่ 35

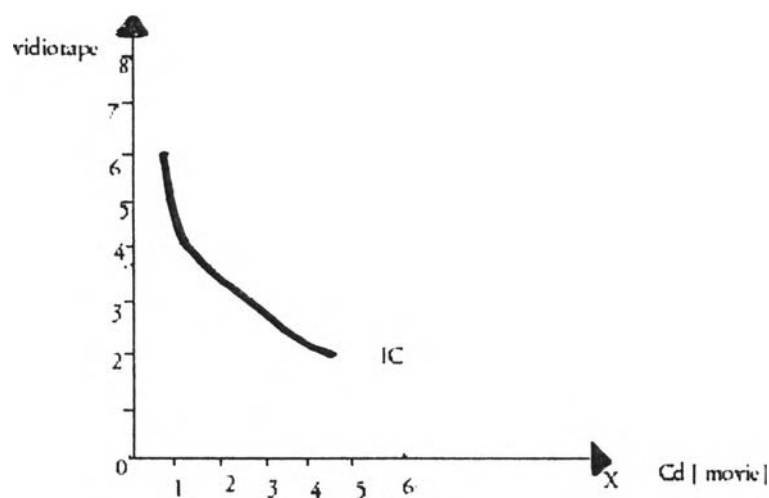


ตารางที่ 35 การลดลงของอัตราสุดท้ายของการใช้แทนกันระหว่างสื่อสองชนิด คือ วิดีโอเทปภาพยนตร์-ซีดีภาพยนตร์

วิดีโอเทป ภาพยนตร์(ม้วน)	ซีดีภาพยนตร์ (แผ่น)	อัตราสุดท้ายของ การใช้ แทนกัน
6	.65	
5	.8	.15
4	1	.2
3	2.7	1.7
2	4.5	1.8

ตัวเลขจากตารางที่ 35 สามารถนำมาสร้างเส้นความพอใจเท่ากันได้ในกราฟรูปที่ 8  
ดังนี้

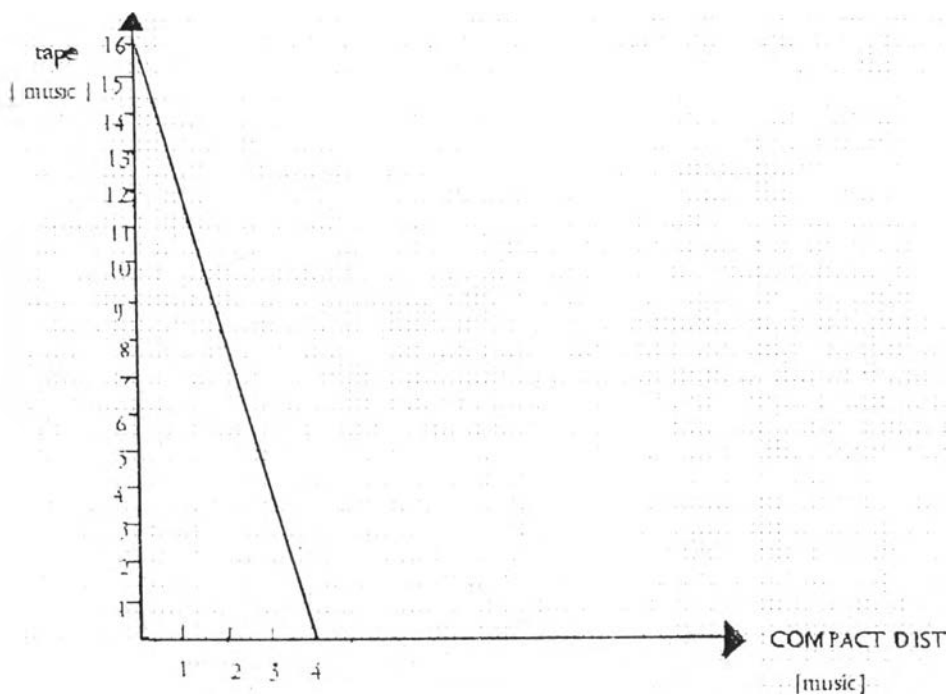
กราฟรูปที่ 5 แสดงเส้นความพอใจเท่ากัน (INDIFFERENCE CURVE) ที่ผลิตได้  
จากการบริโภคสื่อ 2 ชนิด คือ วิดีโอเทปภาพยนตร์ - ซีดีภาพยนตร์



## การสร้างเส้นงบประมาณ หรือ เส้นราคา

จากการหาค่าเฉลี่ยงบประมาณของนิสิต ทำให้ทราบว่าใน 1 สัปดาห์นิสิตจะมีงบประมาณ 1,200 บาท ซึ่งสามารถนำมาสร้างเส้นงบประมาณในการบริโภค เทปเพลงกับซีดีเพลงได้ดังนี้

กราฟรูปที่ 6 แสดงเส้นงบประมาณของนิสิตจุฬาฯ ในการบริโภคเทปเพลงกับซีดีเพลง

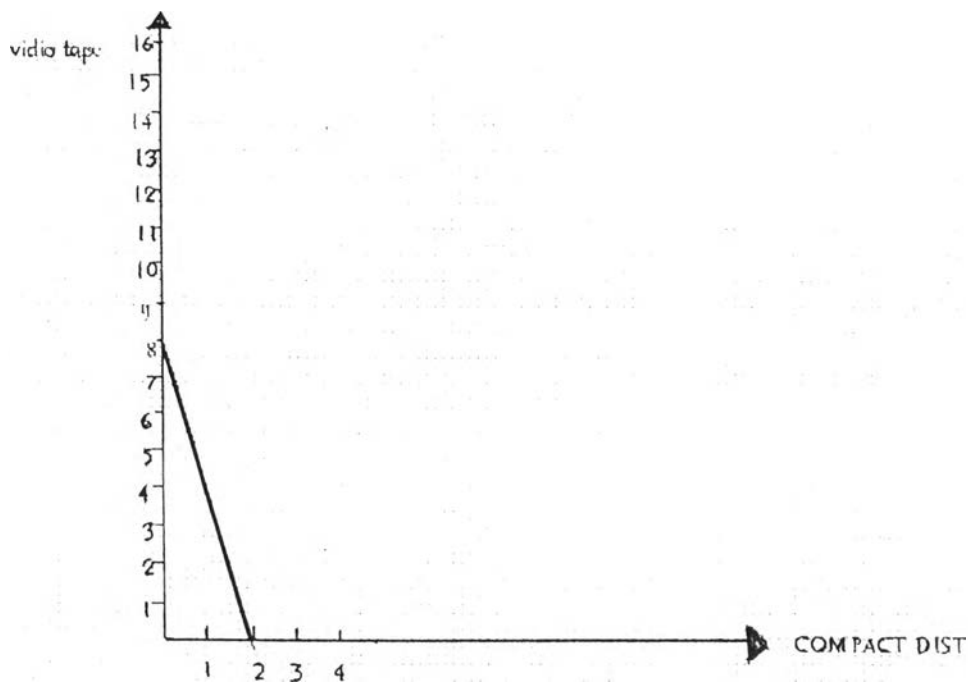


จากการสำรวจ : ราคาของเทปเพลงจะมีราคาประมาณม้วนละ 75 บาท

: ราคาของซีดีเพลงจะมีราคาประมาณแผ่นละ 300 บาท

กำหนดให้รายได้คงที่ ราคาซื้อทั้งสองคงที่ เส้นงบประมาณจะมีลักษณะเป็นเส้นตรง อันแสดงขอบเขตอำนาจของผู้ซื้อ จากรูปข้างบนทุกๆจุดบนเส้นงบประมาณแสดงถึงสัดส่วนการซื้อสื่อทั้งสองชนิดที่นิสิตสามารถซื้อได้จริง เส้นงบประมาณของนิสิตมีค่าเท่ากับ 1,200 บาท เส้นงบประมาณนี้จะเริ่มจากจุดที่แสดงจำนวนเทปเพลง 16 ม้วนบนแกนตั้ง และเริ่มจากจุดที่แสดงจำนวนซีดีเพลง 4 แผ่นบนแกนนอน ที่เป็นเช่นนั้นเพราะ เงิน 1,200 บาทนั้นนิสิตสามารถซื้อเทปเพลงได้ 16 ม้วนถ้าไม่ต้องการซื้อซีดี หรือนิสิตจะซื้อซีดีได้ทั้งหมด 4 แผ่นถ้าไม่ต้องการซื้อเทปเพลงเลย

**กราฟรูปที่ 7** แสดงเส้นงบประมาณของนิสิตในการบริโภควิดีโอเทปภาพยนตร์ กับซีดีภาพยนตร์



จากการสำรวจ : ราคาของวิดีโอเทปภาพยนตร์จะมีราคาประมาณม้วนละ 150 บาท

: ราคาของซีดีภาพยนตร์จะมีราคาประมาณแผ่นละ 600 บาท

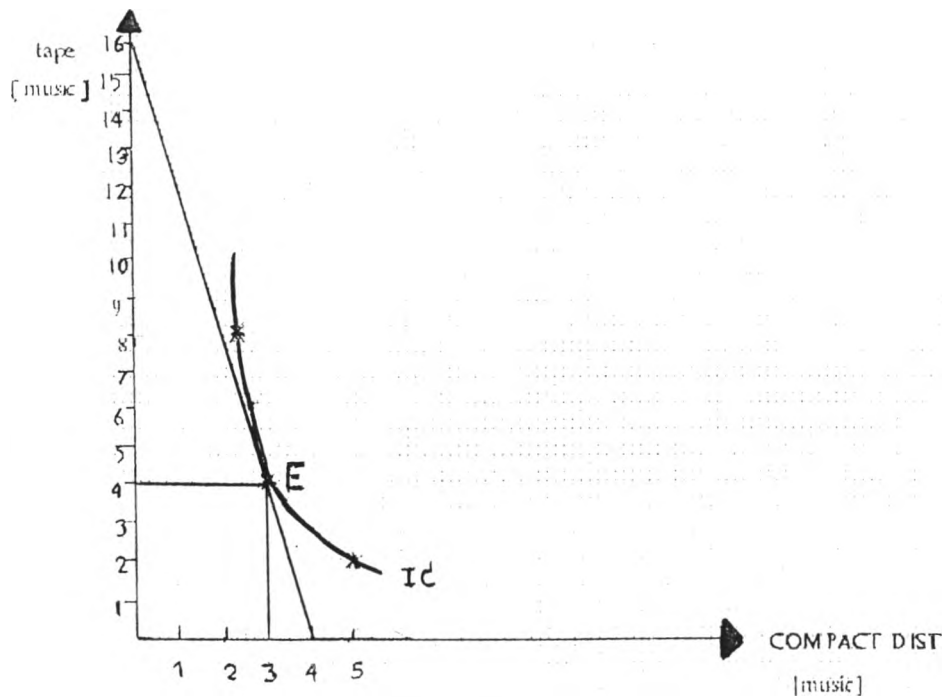
กำหนดให้รายได้คงที่ ราคาซื้อทั้งสองคงที่ เส้นงบประมาณจะมีลักษณะเป็นเส้นตรง อันแสดงขอบเขตอำนาจของผู้ซื้อ จากรูปข้างบนทุกๆจุดบนเส้นงบประมาณแสดงถึงสัดส่วนการซื้อสื่อทั้งสองชนิดที่นิสิตสามารถซื้อได้จริง เส้นงบประมาณของนิสิตมีค่าเท่ากับ 1,200 บาท เส้นงบประมาณนี้จะเริ่มจากจุดที่แสดงจำนวนวิดีโอเทปภาพยนตร์ 8 ม้วนบนแกนตั้ง และเริ่มจากจุดที่แสดงจำนวนซีดีภาพยนตร์ 2 แผ่นบนแกนนอน ที่เป็นเช่นนี้เพราะ เงิน 1,200 บาทนั้นนิสิตสามารถซื้อวิดีโอเทปภาพยนตร์ได้ 8 ม้วนถ้าไม่ต้องการซื้อซีดีภาพยนตร์ หรือ นิสิตจะซื้อซีดีภาพยนตร์ได้ทั้งหมด 2 แผ่นถ้าไม่ต้องการซื้อวิดีโอเทปภาพยนตร์เลย

### การหาดุลยภาพของผู้บริโภค ( Equilibrium )

จากการที่ได้อธิบายวิธีการหาดุลยภาพของผู้บริโภคในบทที่ 2 แล้วนั้น ตามข้อจำกัดของทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภคก็คือ " ความพอใจสูงสุดที่ขึ้นอยู่กับเงินได้จำกัด ( MAXIMIZING SATISFACTION SUBJECT TO A LIMITED MONEY INCOME ) "

เมื่อนิสิตรู้แผนภาพของความพอใจและงบประมาณของตนเองซึ่งแสดงด้วยเส้นที่ได้กล่าวถึงแล้ว นิสิตจึงรู้ว่าจำนวนสินค้าทั้งสองที่พวกเขาจะจัดสรรงบประมาณที่มีอยู่ ซื้อสื่อชนิดใดมากน้อยเพียงใดเพื่อให้ได้รับความพอใจสูงสุด จุดสัมผัสระหว่างเส้นงบประมาณและเส้นความพอใจเท่ากัน จะแสดงจำนวนสื่อทั้งสองชนิดที่นิสิตจะเลือกซื้อ โดยได้รับความพอใจสูงสุด

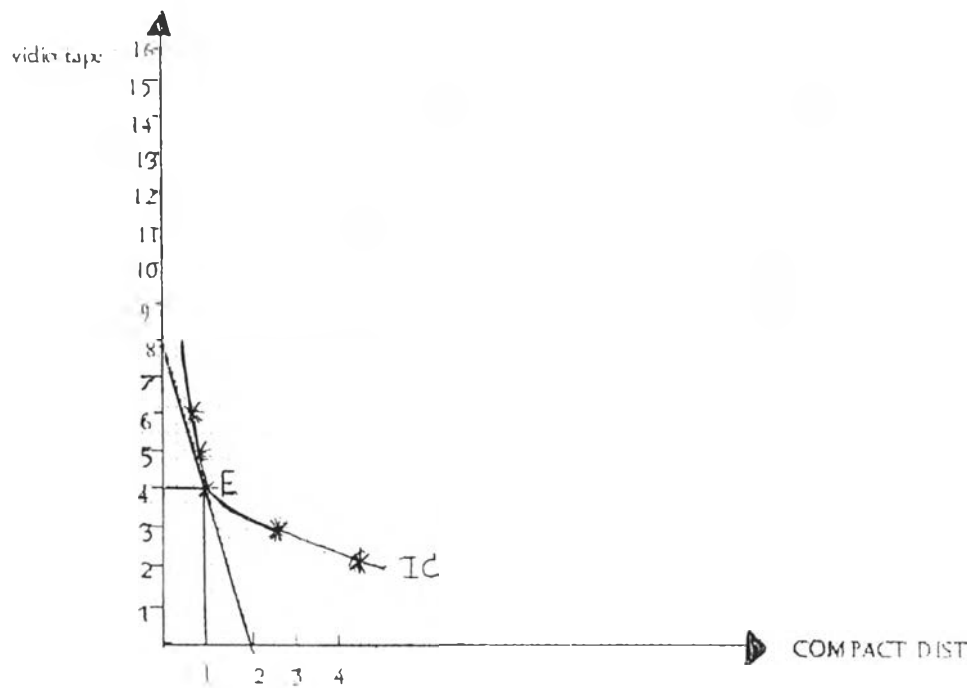
กราฟที่ 8 แสดงดุลยภาพที่เกิดจากขอบเขตอำนาจซื้อ (BUDGET SPACE) ของนิสิต ในการเลือกบริโภคสื่อ 2 ชนิดคือ เทปเพลงกับ ซีดีเพลง ที่ทำให้นิสิตได้รับความพอใจสูงสุด



จากรูปข้างบนแสดงเส้นงบประมาณสัมพันธ์เส้นความพอใจเท่ากัน ณ จุด E (นิสิตทำการบริโภคที่จุด E คือจุดดุลยภาพ) หมายความว่า นิสิตทำการบริโภคเทป 4 ม้วน ซีดีเพลง 3 แผ่น นิสิตได้รับความพอใจสูงสุด

ณ จุดที่ให้ความพอใจสูงสุดนั้น อัตราสุดท้ายของการใช้แทนกันระหว่างสื่อทั้งสองชนิด จะเท่ากับอัตราส่วนราคาสินค้าทั้งสอง นั่นคือ ณ จุดสัมพันธ์นั้นความลาดชันของเส้นงบประมาณ (อัตราส่วนของสินค้า X กับ Y) เท่ากับความลาดชันของเส้นความพอใจเท่ากัน (ซึ่งแสดงอัตราสุดท้ายของการใช้ทดแทนกันระหว่างสื่อทั้งสอง)

กราฟที่ 9 แสดงดุลยภาพที่เกิดจากขอบเขตอำนาจซื้อ (BUDGET SPACE) ของนิสิต ในการเลือกบริโภคสื่อ 2 ชนิดคือ วิดีโอเทปภาพยนตร์กับ ซีดีภาพยนตร์ ที่ทำให้นิสิตได้รับความสุขสูงสุด



จากรูปข้างบนแสดงเส้นงบประมาณสัมพันธ์เส้นความสุขเท่ากัน ณ จุด E (นิสิตทำการบริโภคที่จุด E คือจุดดุลยภาพ) หมายความว่า นิสิตทำการบริโภควิดีโอเทปภาพยนตร์ 4 ม้วน ซีดีภาพยนตร์ 1 แผ่น นิสิตได้รับความพอใจสูงสุด

## การนำเสนอความพอใจเท่ากันอธิบายส่วนเกินผู้บริโภค

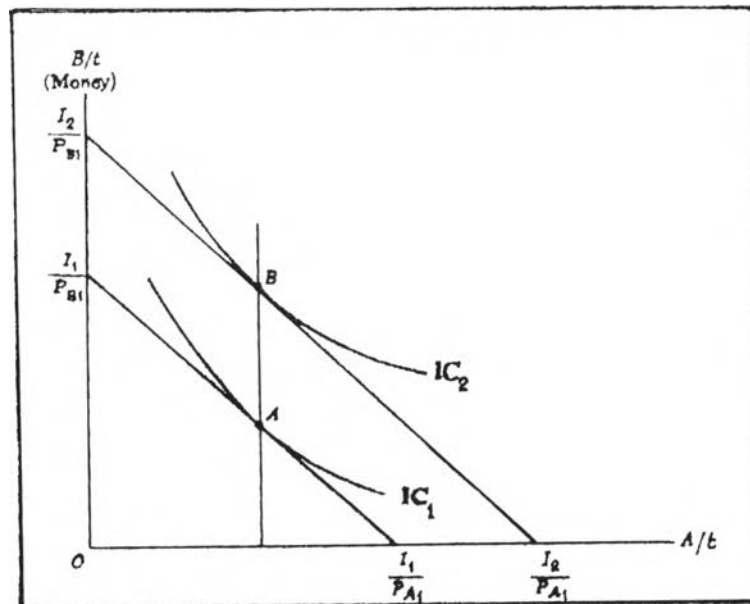
“เส้นความพอใจส่วนเกิน (INDIFFERENCE CURVE)” ตามที่ได้กล่าวมาแล้ว คือเส้นที่แสดงการเลือกบริโภคสินค้า 2 ชนิด โดยให้ความพอใจเท่ากันตลอดเส้น การวิเคราะห์ในที่นี่ได้นำวิธีคิดมาจากหนังสือ “เศรษฐศาสตร์จุลภาค” ของ ธรรมบุญ โสภรัตน์ หน้า 156-159 ที่ได้แสดงวิธีการนำเสนอความพอใจเท่ากันมาอธิบายส่วนเกินผู้บริโภคไว้ดังนี้ การวิเคราะห์ สมมติให้ตัดสินใจเลือกบริโภคสิ่ง A กับ สิ่ง B โดยการวิเคราะห์ที่กำหนดให้ B เป็นรายได้แทนที่จะเป็นสื่อ และให้ถือว่ารายได้นั้นมีหน่วยเป็นราคาต่อหน่วย ซึ่งในการวิเคราะห์นี้คือหน่วยละ 1 บาท จากกราฟต่อไปนี้จะกำหนดให้แกนตั้งแทนด้วยเงิน แกนนอนแทนด้วยสินค้า A หรือกล่าวคือ เงินมีค่า Marginal Utility คงที่ ทำให้เส้นความพอใจเท่ากันในฝั่งของเส้นความพอใจเท่ากันขนานกันในแนวตั้ง (Vertically Parallel) โดยความลาดของเส้นความพอใจจะเท่ากัน จากรูปที่จุด A และ B ที่เส้นความพอใจสัมผัสกับเส้นงบประมาณความลาดจะเท่ากันและเท่ากับ ความลาดของเส้นงบประมาณ ข้อสรุปคือ

$MRS_{ab}$  ที่จุด A เท่ากับ  $MRS_{ab}$  ที่จุด B

โดยปริมาณการบริโภคสินค้า A ไม่เปลี่ยนแปลง เพียงแต่ปริมาณบริโภคสินค้า B ซึ่งก็คือเงิน เปลี่ยนแปลง แต่ MU ของ B คงที่ตามข้อสมมติ

จากรูปที่นำมาประกอบนี้เพื่อให้เข้าใจว่า กรณีที่เส้นความพอใจเท่ากันขนานกันในแนวตั้งความลาดจะเท่ากัน ที่ระดับใดระดับหนึ่งของสินค้าที่แสดงในแกนนอน ส่วนการวิเคราะห์ส่วนเกินผู้บริโภคโดยใช้เส้นความพอใจเท่ากันเป็นเครื่องมือ นั้น จะแสดงให้เห็นในรูปต่อไป

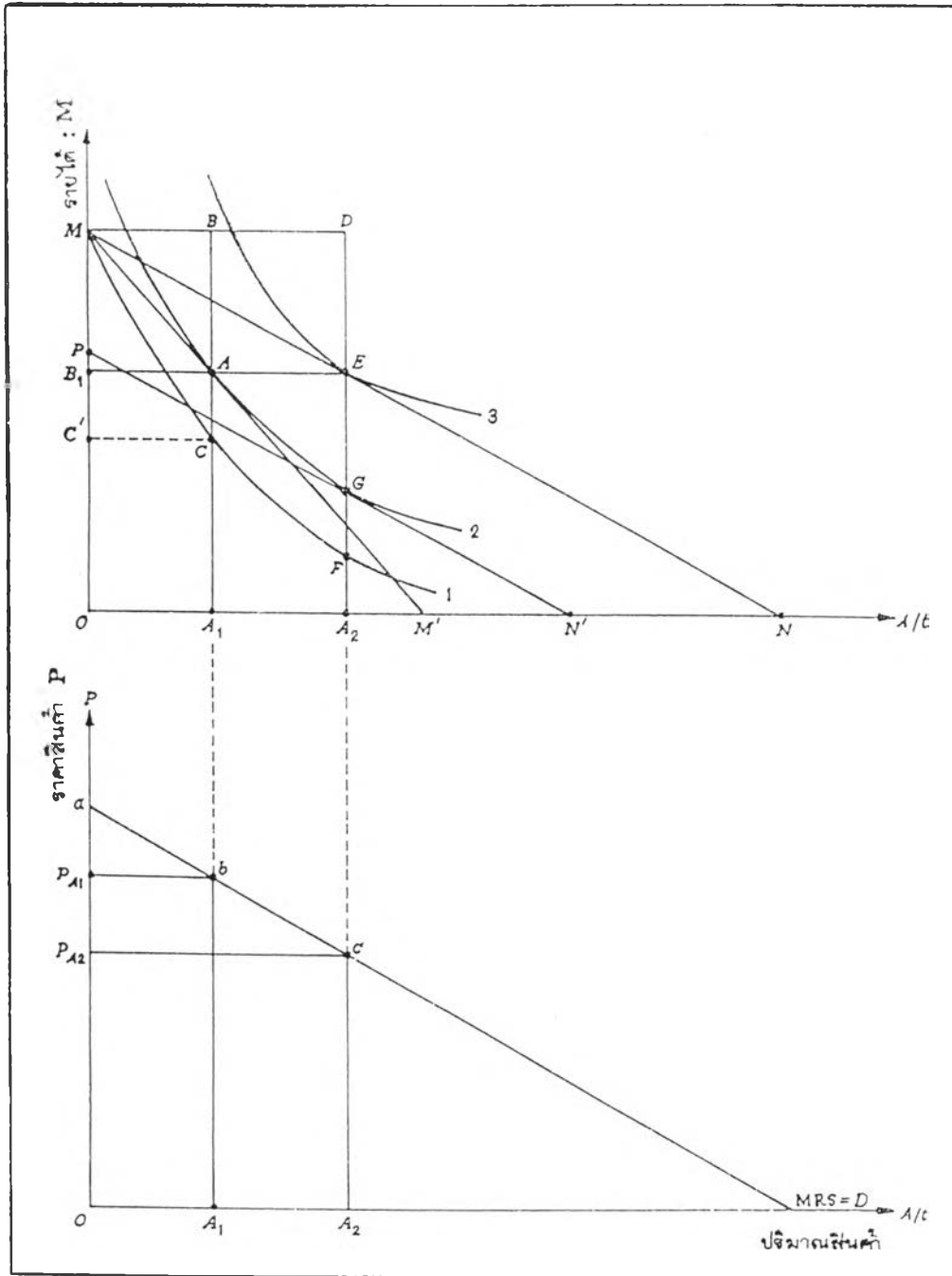
กราฟที่ 10 แสดงเส้นความพอใจที่ขนานกัน



- (1) กำหนดให้เส้นความพอใจเท่ากันขนานในแนวตั้ง
- (2) B แทนเงิน มี MU คงที่ มีราคาต่อหน่วยเท่ากับ 1 บาท  
A แทนสินค้า A ราคาสินค้า A เป็นไปตามราคาตลาดไม่ได้กำหนด
- (3) ความลาดของเส้นความพอใจเท่ากันคือ  $MRS_{ba}$  และค่าความลาดดังกล่าวที่จุดที่สัมผัสกับเส้นงบประมาณ จะมีค่าเท่ากับ  $P_a/P_b$  (ละเครื่องหมายลบ) ดังนั้นกำหนดให้ ราคา B เท่ากับ 1 แล้วจะได้ความสัมพันธ์ว่า
  - ก.  $MRS_{ab}$  จะมีค่าเท่ากับ  $P_a$
  - ข. ความลาดของเส้นความพอใจเท่ากันเท่ากับราคาสินค้า A ทำให้ ไม่ว่าจะ  
จะมีเส้นความพอใจกี่เส้นในการวิเคราะห์ ค่า MRS จะมีเพียงค่าเดียว โดยจะเรียกเส้นนี้ว่าเส้น MRS โดยกราฟดังกล่าวจะกลายเป็นเส้นติมานต์สำหรับสินค้า A โดยอัตโนมัติ



กราฟรูปที่ 11 แสดงวิธีการหา "ค่าส่วนเกินของผู้บริโภค ( CONSUMER'S SURPLUS )



## การวิเคราะห์โดยรูป

กำหนดให้ผู้บริโภคมีรายได้เท่ากับ  $OM$  เส้นงบประมาณเส้นแรกคือ  $MM'$  ดุลยภาพแรกเกิดที่จุด  $A$  ที่จุดสัมผัสของเส้นความพอใจเท่ากันเส้นที่สอง โดยผู้บริโภคได้บริโภคสินค้า  $A$  เท่ากับ  $OA_1$  ที่จุด  $A$  ผู้บริโภคจ่ายเงิน  $OB_1$  สำหรับ  $B$  ( สมมติให้เงินเป็นสินค้าชนิดหนึ่งที่มีราคาหน่วยละ 1 บาท และจ่ายเงิน  $B_1M$  ซึ่งเท่ากับช่วง  $AB$  สำหรับซื้อสินค้า  $A$  ในการสมมติให้ผู้บริโภคเกิดดุลยภาพที่จุด  $A$  นั้น อาศัยทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภค เราจะหาราคาสินค้า  $A$  ได้ โดยหาความลาดของเส้นงบประมาณ  $MM'$  โดยจะมีค่าเท่ากับราคาสินค้า  $A = OM/OM'$  และเท่ากับค่าความลาดของเส้นความพอใจเท่ากันเส้นที่สองที่จุด  $A$  ซึ่งให้เท่ากับ  $PA_1$  ผลที่เกิดขึ้นคือ ผู้บริโภคซื้อสินค้า  $A$  เท่ากับ  $OA_1$  ณ ราคา  $PA_1$  นำค่า  $OA_1PA_1$  ไปเขียนกราฟที่สอง จะได้จุด  $b$

สมมติให้ผู้บริโภคคนนี้อาจจะเกิดดุลยภาพขึ้นที่จุด  $C$  ในรูปแรกของกราฟที่ 14 โดยจุด  $C$  กับจุด  $A$  ค่าความลาดของเส้นความพอใจเท่ากันเส้น 1 กับเส้น 2 จะเท่ากัน แต่มีเงื่อนไขว่า “เส้นความพอใจเท่ากัน เส้นที่ 1 ตัดแกนตั้งที่จุด  $M$  อาศัยหลักการวิเคราะห์แบบมุม ( CORNER SOLUTION ) ผู้บริโภคอาจเกิดดุลยภาพที่จุด  $M$  ก็ได้ โดยเลือกเงินหรือสินค้าชนิดอื่นที่ไม่ใช่สินค้า  $A$  แทน การที่สมมติให้มีจุด  $C$  ด้วยก็เพื่อประโยชน์การวิเคราะห์ในขั้นถัดไป ทั้งนี้ตามคุณสมบัติของเส้นความพอใจเท่ากันแล้วไม่ว่าจะเกิดดุลยภาพที่จุด  $C$  หรือ  $M$  ผู้บริโภคจะได้รับความพอใจเท่ากัน เพราะอยู่บนเส้นความพอใจเดียวกัน ดังนั้นผู้บริโภคคนนี้จะต้องจ่ายเงินจำนวน  $BC$  บาทหรือ  $MC'$  เพื่อจะให้ได้ความพอใจตามเส้นความพอใจเส้นที่สองบนดุลยภาพที่จุด  $A$  แต่ผู้บริโภคว่าจ่ายเงินจริงๆเพียง  $AB$  บาท หรือ  $MB_1$  บาท ดังนั้นจำนวนเงิน  $AC$  บาท หรือ  $B_1C'$  บาท คือ “ค่าส่วนเกินผู้บริโภค ( CONSUMER'S SURPLUS )

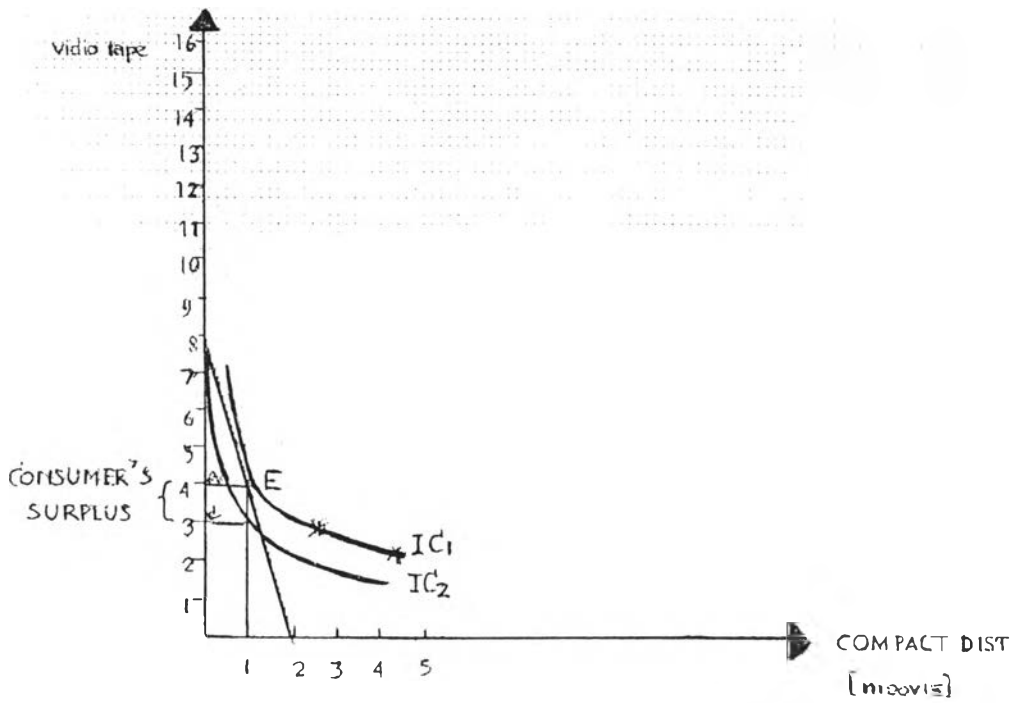
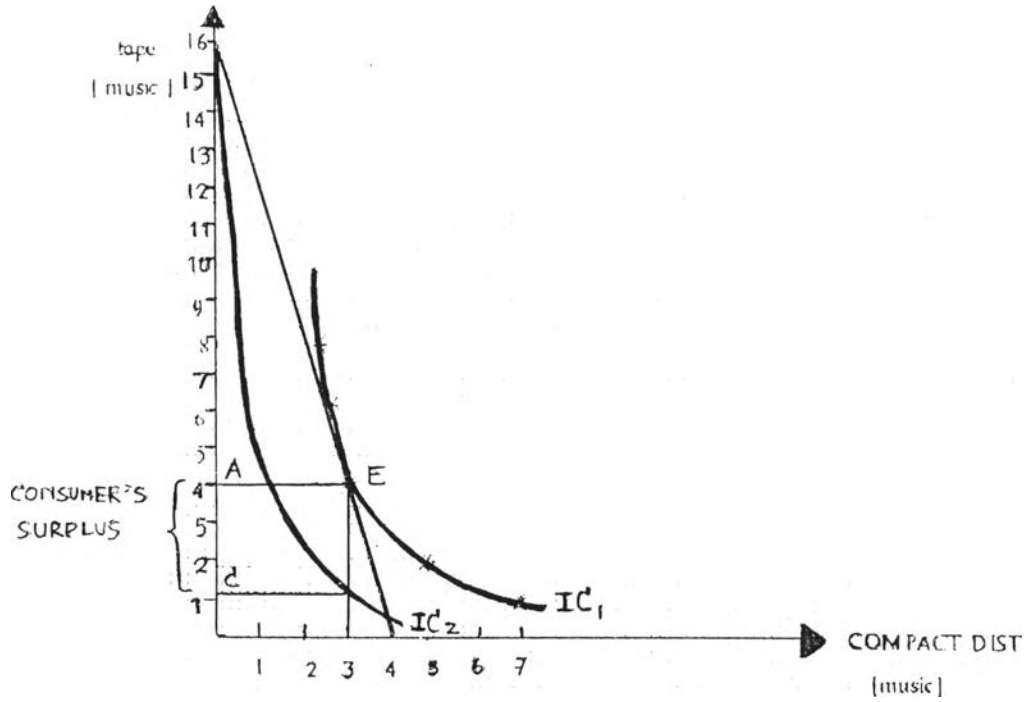
เมื่อได้ทราบวิธีการคิดดังที่กล่าวมาแล้ว สามารถนำมาแสดงการบริโภคของนิสิตจุฬายา เพื่อหาเส้นความพอใจเท่ากันจากที่กำหนดให้ นิสิตเป็นผู้เลือกบริโภคสิ่งที่นำมาจับคู่กัน 2 คู่

คู่แรกคือ เทปเพลง ให้แทนสินค้า  $A$  กับ ซีดีเพลง ให้แทนสินค้า  $B$

คู่ที่สองคือ วิดีโอภาพยนตร์ ให้แทนสินค้า  $a$  กับ ซีดีภาพยนตร์  $b$

โดยนำเส้นความพอใจเท่ากันที่ได้จากสื่อสองคู่นั้นมาเปรียบเทียบส่วนเกินผู้บริโภค เพื่อให้ทราบว่า การบริโภคของนิสิตจุฬายานั้น การบริโภคในสื่อคู่ใดให้ความพอใจส่วนเกินผู้บริโภคมากกว่ากัน โดยที่แสดงให้เห็นในกราฟรูปต่อไป

กราฟที่ 12 แสดงการเปรียบเทียบมูลค่าส่วนเกินที่ได้รับระหว่างการบริโภคสื่อ เทปเพลง-ซีดีเพลง กับ วิดีโอภาพยนตร์-ซีดีภาพยนตร์



จากรูปแสดงให้เห็นว่า จำนวนเงิน AC บาท ในการบริโภคของคู่แรกคือ เทปเพลงกับซีดีเพลง มีจำนวนมากกว่า ac บาทในคู่ของการบริโภควิดีโอภาพยนตร์กับ ซีดีภาพยนตร์ นั่นก็คือ การบริโภคเปรียบเทียบแล้ว นิสิตจุฬาลงกรณ์จะได้รับส่วนเกินของผู้บริโภคในการบริโภค เทปเพลงกับซีดีเพลง มากกว่าที่ได้รับจากการบริโภควิดีโอภาพยนตร์กับซีดีภาพยนตร์

ผลที่ได้นั้นตรงตามวัตถุประสงค์ประการที่ 5 ของงานวิจัยนี้ที่ได้นำทฤษฎีทางด้านเศรษฐศาสตร์มาวิเคราะห์เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมในการบริโภคสื่อชนิดต่างๆของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยนำทฤษฎี ORDINAL ในเรื่องอรรถประโยชน์และเส้นแห่งความพอใจเท่ากัน เพื่อหามูลค่าส่วนเกินที่ไม่เท่ากันของแต่ละสื่อที่ผู้บริโภคได้รับ โดยผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ว่า " จุดสัมผัสของเส้นงบประมาณกับเส้นแห่งความพอใจ สามารถบ่งบอกถึงมูลค่าส่วนเกินที่ไม่เท่ากันของแต่ละสื่อ "